

نوبنیاد

روزنامه سراسری
صبح ایران

معادله جدید قدرت با بازدارندگی اتمی

ولودیمیر زلنسکی، رئیس‌جمهور اوکراین، در مصاحبه با فایننشال تایمز اعتراف کرد که بدون سلاح هسته‌ای، کشورش دیگر عضوی از باشگاهی نیست که دیگران از حمله به آن هراس داشته باشند. این اعتراف درشرایطی بیان شد که جهان پس از فوریه ۲۰۲۲ و به‌ویژه پس از جنگ مستقیم آمریکا-اسرائیل علیه ایران، شاهد تشدید تنش‌ها و آسیب‌پذیری شدید کشورهای غیرهسته‌ای است. این روند، منطق خویشتنداری در برابر رژیم منع اشاعه را زیر سؤال برده و بر اهمیت بازدارندگی هسته‌ای به عنوان تنها ضامن بقا تأکید می‌کند.

۷

حمله گازانبوری به منتقدان توافق

۲

حضور مردم در
میدان را نباید
دست کم گرفت

۳

تعطیل پلاس

۳

بازگشت تیم مذاکره‌کننده
به راهکارهای ساده لوحانه!

سید مصطفی موسوی نژاد
فعال سیاسی

صفحه ۵

اقتصادی

سایپا در صف، شورای رقابت در حاشیه

با اوج‌گیری اختلاف بر سر شیوه قیمت‌گذاری و واگذاری تعیین نرخ به خودروسازان، بازار خودرو در آستانه موج تازه‌ای از گرانی قرار گرفته؛ موجی که پس از ایران خودرو، حالا به سایپا رسیده و می‌تواند التهاب قیمتی را تشدید کند.

صفحه ۴

اقتصادی

دست‌آورد اقتصادی ترامپ از تفاهم‌نامه

فروپاشی تفاهم ایران و آمریکا و بسته شدن دوباره تنگه هرمز، بازار نفت را دوباره ملتهب کرده و بهای نفت را به بالاترین سطح یک ماه اخیر رسانده است؛ وضعیتی که می‌تواند هزینه انرژی افزایش دهد و دست‌آورد ترامپ در کاهش تورم آمریکا را در ماه گذشته نیز تهدید کند.

«اعلام پایان جنگ و رفع محاصره دریایی از نتایج مهم تفاهم‌نامه بود» محمد باقر قالیباف، رئیس تیم مذاکره‌کننده، ۹ تیر ۱۴۰۵
دلسوزان در آن روزها در پاسخ به این دست‌آوردسازی، می‌گفتند علی‌الاصول راهکار چیز دیگریست. اگر نمی‌شود به هردلیلی به ناوهای آمریکا که اقدام به محاصره کرده‌اند حمله کرد، باید پاسخ را بصورت نامتقارن داد. بعنوان مثال در آن روزها چند راهکار در مقابل محاصره مطرح می‌شد:
متن کامل در صفحه ۳

با لابی گسترده نمایندگان نزدیک به رئیس مجلس، حجت الاسلام نبویان و ابراهیم رضایی از نائِب رئیس و سخنگویی کمیسیون امنیت ملی مجلس کنار گذاشته شدند

حمله گازانبری به منتقدان توافق

روسای جمهور ایران و آمریکا در کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس توسط چهره‌های نزدیک به رئیس مجلس بود. رئیس مجلسی که همزمان رئیس هیات مذاکره‌کننده ایران هم هست و اخیراً با تعبیر تندی منتقدان تفاهم‌نامه را مورد انتقاد قرار داده بود.

با پایان تعطیلی حدوداً ۵ ماهه مجلس شورای اسلامی و برگزاری صحن علنی، روز گذشته، انتخابات هیات رئیسه کمیسیون‌های تخصصی مجلس نیز برای سال سوم دوازدهمین دوره مجلس شورای اسلامی برگزار شد. نکته قابل تامل در این میان، حذف چهره‌های منتقد تفاهم‌نامه

سخنگو: حسن قشقوای نماینده مردم رباط کریم و بهارستان

و ابراهیم عزیزی با نتیجه ۱۲ رای در مقابل ۱۱ رای بروجردی او را شکست داد.

نتایج متفاوت در کمیسیون فرهنگی

دیروز علیرغم حذف چهره‌های انقلابی در انتخابات هیات رئیسه کمیسیون امنیت ملی مجلس، در انتخابات کمیسیون فرهنگی، نتایج متفاوتی بدست آمد. در این انتخابات، حجت الاسلام مرتضی آقا‌تهرانی نماینده مردم تهران، ری، شمیرانات، اسلامشهر و پردیس در مجلس برای سومین سال متوالی در مجلس دوازدهم به عنوان رئیس کمیسیون فرهنگی انتخاب شد. در این انتخابات حمید رسایی نماینده مردم تهران و امیرحسین ثابتی دیگر نماینده مردم تهران در مجلس رای شان ۷ به ۷ برابر شد که به قید قرعه رسایی نایب رئیس اول و ثابتی نیز نایب رئیس دوم شد. همچنین احمد راستینه نماینده مردم شهرکرد، بن و سامان و فرخ‌شهر نیز به عنوان سخنگوی کمیسیون انتخاب شد و اسماعیل سیاوشی، نماینده مردم فریدن، چادگان و فریدونشهر به عنوان دبیر اول و احد بیوته نماینده مردم اردبیل، نیر، نمین و سرعین به عنوان دبیر دوم کمیسیون فرهنگی برای اجلاس سه سوم مجلس دوازدهم انتخاب شدند.

دیروز همچنین در انتخابات هیات رئیسه کمیسیون انرژی مجلس، موسی احمدی و مالک شریعتی با کسب ۸ رای با یکدیگر مساوی شدند که پس از قرعه‌کشی، حجت الاسلام احمدی مجدداً رئیس کمیسیون شد.

حذف چهره‌های منتقد تفاهم‌نامه از مسئولیت‌های کلیدی در مجلس شرایطی است که مجموعه قرائن و شواهد طی هفته‌های اخیر نشان می‌دهد هیات مذاکره‌کننده و حامیان آنها از هیچ فرصتی برای محدود کردن صدای منتقدان فروگذار نکردند. حذف یک برنامه‌مدانی با موضوع مذاکرات تنها یک روز پس از هجده مشاور رئیس مجلس عیله آن برنامه از جمله این برخوردهای چکشی است. گفتنی است حذف نبویان و رضایی از نائِب رئیس و سخنگویی کمیسیون امنیت ملی مجلس، به طور گسترده مورد استقبال رسانه‌های ضدانقلاب و غربگرا قرار گرفت. اینترنشنال با تیتُر نبویان و رضایی از هیات رئیسه کمیسیون امنیت ملی کنار گذاشته شدند، به استقبال حذف منتقدان توافق نامه رفت. مشابه همین ادبیات توسط برخی رسانه‌های غربگرای داخلی نیز تکرار شد. لازم به ذکر است در جریان انتخابات دیروز هیات رئیسه کمیسیون امنیت ملی، این نتایج به دست آمد: رئیس کمیسیون: ابراهیم عزیزی نماینده مردم شیراز و زرقان نائِب رئیس اول: عباس مقتدایی نماینده مردم اصفهان نائِب رئیس دوم: امیرحیات مقدم نماینده مردم بندر ماهشهر، امیدیه و هندیجان دبیر اول: بهنام سعیدی نماینده جیرفت و عنبرآباد دبیر دوم: یعقوب رضا زاده نماینده سلماس

جعفر کاظمی

روزنامه نگار

با پایان تعطیلی حدوداً ۵ ماهه مجلس شورای اسلامی و برگزاری صحن علنی، روز گذشته، انتخابات هیات رئیسه کمیسیون‌های تخصصی مجلس نیز برای سال سوم دوازدهمین دوره مجلس شورای اسلامی برگزار شد. نکته قابل تامل در این میان، حذف چهره‌های منتقد تفاهم‌نامه روسای جمهور ایران و آمریکا در کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس توسط چهره‌های نزدیک به رئیس مجلس بود. رئیس مجلسی که همزمان رئیس هیات مذاکره‌کننده ایران هم هست و اخیراً با تعبیر تندی منتقدان تفاهم‌نامه را مورد انتقاد قرار داده بود.

روز گذشته و در جریان انتخابات هیات رئیسه کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس، محمود نبویان و ابراهیم رضایی دو منتقد جدی تفاهم‌نامه روسای جمهور ایران و آمریکا حذف شدند. پیش از این نبویان نائِب رئیس کمیسیون و ابراهیم رضایی سخنگوی کمیسیون بود که جای خود را به حسن قشقوای از جمله چهره‌های حامی مذاکرات داد. نکته قابل توجه در این میان آن است که طیف نزدیک به رئیس مجلس طی روزهای گذشته با لابی گسترده تلاش داشتند علاوه نائِب رئیس و سخنگوی کمیسیون امنیت ملی، رئیس این کمیسیون را هم تغییر داده و علالدین بروجردی را جایگزین کنند. اتفاقی که در نهایت نیافتاد

خبر کوتاه

بزرگداشت آقای شهید ایران در مصلاي امام خميني(ره)

مراسم بزرگداشت «آقای شهید ایران» حضرت آیت‌الله‌عظمی سید علی خامنه‌ای از سوی رهبر معظم انقلاب اسلامی حضرت آیت‌الله‌سید مجتبی خامنه‌ای، با حضور هزاران نفر از اقشار مختلف مردم، خانواده‌های معظم شهید، روسای قوا، جمعی از مقامات کشوری و لشکری و سفرا و نمایندگان کشورهای خارجی در شبستان مصلاي امام خميني(ره) تهران برگزار شد. براساس این گزارش، شبستان مصلاي امام خميني(ره) مملو از جمعیت است و شرکت‌کنندگان با در دست داشتن پلاکاردها، پرچم‌ها و تصاویر رهبر شهید و آیت‌الله‌سید مجتبی خامنه‌ای با سر دادن شعار «مرگ بر آمریکا»، «مرگ بر اسرائیل» و فریاد انتقام خواهی بر ادامه راه آقای شهید انقلاب تاکید کردند. در این مراسم فرزندان رهبر شهید انقلاب، سران قوا و مسئولان عالی‌رتبه کشوری و لشکری نیز حضور داشتند.

قدردانی رهبر انقلاب از حضور مردم در آیین تشییع رهبر شهید

آیت‌الله‌سید مصطفی حسینی خامنه‌ای در مراسم بزرگداشت رهبر شهید انقلاب اسلامی در مصلاي امام خميني(ره) تهران، با بیان اینکه برای ابلاغ پیامی در این مراسم حضور یافته است، در سخنانی کوتاه با ابلاغ پیام قدردانی رهبر معظم انقلاب از حضور گسترده مردم در آیین تشییع رهبر شهید انقلاب اسلامی، گفت: مأمور شده‌ام پیام تشکر و تقدیر رهبر معظم و معزز انقلاب را به خاطر برپایی این رستاخیز عظیم، چشمگیر و بی سابقه به همه مردم ابلاغ کنم. وی با قدردانی از حضور مردم در این مراسم افزود: مردم عزیز ایران با وفاداری و بصیرت مثال‌زدنی خود، صحنه‌ای را رقم زدند که تحمل آن برای دشمن بسیار سنگین بود. فرزند ارشد رهبر شهید انقلاب اسلامی با اشاره به برگزاری مراسم تشییع در شهرهای مختلف اظهار کرد: مردم در تهران، قم و مشهد و از سراسر کشور حضور یافتند و با تشکیل اجتماع میلیونی، جلوه‌ای ماندگار از همراهی با آرمان‌های انقلاب اسلامی را به نمایش گذاشتند.

طرح بستن تنگه هرمز ۱۵ سال پیش تدوین شد

دستیار و مشاور عالی فرمانده معظم کل قوا از تدوین طرح جامع بستن تنگه هرمز در سال ۱۳۹۰ به دستور مستقیم آیت‌الله‌سید علی خامنه‌ای خبر داد. در بخشی از برنامه تلویزیونی «آخرین دیدار» که از سوی سپاه پاسداران انقلاب اسلامی پخش شد، سرلشکر «سید یحیی صفوی» از تدوین طرح جامع بستن تنگه هرمز در سال ۱۳۹۰ به دستور مستقیم رهبر شهید انقلاب خبر داد. دستیار و مشاور عالی فرمانده معظم کل قوا، اظهار داشت: آقای شهید در سال ۱۳۹۰ بنده را به عنوان دستیار و مشاور عالی خواستند و فرمودند که میتوانم طرحی برای بستن تنگه هرمز ارائه دهم. وقتی پرسیدم چقدر زمان دارم، ایشان فرمودند سه ماه، اما من طی یک ماه با همکاری سردار فدوی (فرمانده وقت نیروی دریایی)، سردار حاجی زاده (فرمانده نیروی هوافضا) و سردار سلامی، طرحی جامع از خلیج فارس تا دریای عمان تهیه کردم. این طرح ۱۰ تا ۱۵ صفحه‌ای به محضر ایشان ارائه و سپس به ستاد کل نیروهای مسلح ابلاغ شد.

حکم اعدام دو تروریست داعشی اِجرا شد

محی الدین عبداللّهی و حسین پالانی، از عناصر گروه تروریستی داعش، به جرم اقدام مسلحانه علیه جمهوری اسلامی ایران و با تأیید حکم در دیوان عالی کشور به دار مجازات آویخته شدند. نامبردگان از عناصر یکی از هسته‌های وابسته به گروه تروریستی داعش بودند که پس از فروپاشی ساختار گروه در عراق و سوریه، با هدف بازسازی تشکیلات و ایجاد ناامنی در منطقه شکل گرفت. عناصر این هسته پس از استقرار در ارتفاعات استراتژیک بمو در نوار مرزی عراق و ایران، اقدام به جذب نیرو و تجهیز خود کرده و قصد نفوذ به کشور و عملیات تروریستی در ایران را داشتند که تحت رصد نیروهای امنیتی و اطلاعاتی قرار می‌گیرند. اشراف اطلاعاتی و کنترل مستمر، موجب شد پیش از آنکه اعضای گروه تروریستی بتوانند برنامه‌های خود را عملی کنند، محل اختفای آنان شناسایی و منطقه به دست نیروهای نظامی و امنیتی ایران محاصره شود.

بهارستان

بیانیه بیش از ۱۸۰ نماینده درباره انتقام و پایان تفاهم اسلام‌آباد

بیش از ۱۸۰ نفر از نمایندگان مجلس شورای اسلامی با صدور بیانیه‌ای بر ضرورت پیگیری «انتقام» و «فصاض» عاملان جنایات اخیر تأکید کردند و خواستار اقدامات عملی در این زمینه شدند و بر لزوم اتخاذ مواضع قاطع از سوی مسئولان کشور، تقویت بازدارندگی دفاعی و پیگیری شروط رهبری در سیاست خارجی تأکید کردند. در بخشی از این بیانیه آمده است: در سنگر مجلس با شما عهد می‌بندیم در لیبیک به مراجع عظام تقلید و اعضای محترم و بصیر مجلس خبرگان رهبری که ریختن خون این جنایتکاران را واجب اعلام نموده‌اند، لحظه‌ای از تلاش، برنامه‌ریزی و اقدامات عملی غفلت نکنیم و دوشادوش شما جانفدایان در امتداد خط سرخ انتقام بایستیم. در بخشی دیگر از این بیانیه آمده است: ما نمایندگان بر اساس بیانیه «اعلی‌الاصول» بر ضرورت مطالبه شروط رهبر انقلاب اسلامی در برابر زیاده‌خواهی‌های دشمن آمریکایی صهیونی قاطعانه خواهیم

ایستاد و از هیئت رئیسه محترم مجلس می‌خواهیم به فوریت درخواست «تشکیل کمیسیون ویژه» جهت بررسی مذاکرات و تفاهمات طبق اصول قانون اساسی و آیین نامه داخلی مجلس و همچنین هموارسازی مسیر نظارت تخصصی بر تحقق شروط رهبری را در دستور کار قرار دهد. باید طمع دشمنان ملت ایران را به یاس تبدیل کرد و اکنون که رئیس جمهور احمق آمریکا این یادداشت تفاهم را پایان یافته اعلام نموده، مواضع قاطع و انقلابی سران قوا در این مساله مورد انتظار فوری است. این تجربه بار دیگر سخن امام شهیدمان را ثابت کرد که حل مسائل میان ایران و آمریکا از طریق مذاکره ممکن نیست.

یادداشت

بازگشت تیم مذاکره‌کننده
به راهکارهای ساده لوحانه!سید مصطفی موسوی نژاد
فعال سیاسی

«اعلام پایان جنگ و رفع محاصره دریایی از نتایج مهم تفاهم‌نامه بود» محمدباقر قالیباف، رئیس تیم مذاکره‌کننده، ۹ تیر ۱۴۰۵ دلسوزان در آن روزها در پاسخ به این دستاوردسازی، می‌گفتند علی‌الاصول راهکار چیز دیگریست. اگر نمی‌شود به هر دلیلی به ناوهای آمریکا که اقدام به محاصره کرده‌اند حمله کرد، باید پاسخ را بصورت نامتقارن داد. بعنوان مثال در آن روزها چند راهکار در مقابل محاصره مطرح می‌شد:

۱- اگر آن‌ها محاصره کرده‌اند، ما نیز می‌توانیم با بستن باب‌المنذب شریان انتقال کالا از جمله نفت و گاز از آسیا به اروپا را ببندیم. یا اگر در بدترین حالت نمی‌توانیم آن را ببندیم، می‌توانیم آن را ناامن کنیم یا نه؟ سالانه ۲۰ الی ۲۶ هزار کشتی معادل یک چهارم تجارت کانتینری جهان معادل ۱٫۶ میلیارد تن کالا از این مسیر عبور می‌کند. روزانه حدود ۹٫۳ میلیون بشکه نفت و فرآورده‌های نفتی (معادل ۱۱٪ تجارت دریایی نفت) از باب‌المنذب عبور می‌کند. بسته شدن یا ناامن شدن این تنگه معادلات تجارت دنیا را به هم می‌زند. ۲- می‌توان در پاسخ حمله به هریک از نفتکش‌ها یا کشتی‌های فله‌بر ایرانی، به یکی از منافع آمریکا در منطقه حمله کرد و آن را از قبل نیز اعلام نمود تا بازدارندگی خود را داشته باشد.

۳- می‌توان در پاسخ حمله به هر کشتی عبوری ایران از منطقه توسط ناوهای محاصره‌کننده، به چند کشتی از کشتی‌های طرف مقابل که در خلیج فارس گیر افتاده، حمله کرد.

اما پاسخ هوادارن تفاهم یک چیز ساده و کلیشه‌ای بود: «شما بهتر می‌فهمید یا نظامی‌ها و مسئولان کشور»

جمله‌ای که همگی در ماجرای انتقادات به برجام توسط غربگرایان مکرر بیان می‌شد. تا نقدی طرح می‌شد، می‌گفتند شما بهتر می‌فهمید یا محمدجواد ظریف که انگلیسی را فول است؟ بگذریم که در نهایت مشخص شد ما بهتر می‌فهمیدیم. اما امروز، پس از به هم خوردن تفاهم‌نامه، در صوت‌های روز گذشته مهدی محمدی، مشاور رئیس تیم مذاکره‌کننده بر این نکات تاکید شد:

۱- ما تسلیحات لازم برای حمله به شناورهای دشمن که اقدام به محاصره کرده‌اند را داریم

۲- پاسخ ما به محاصره این بار نامتقارن خواهد بود. چه کسی گفته است برای رفع محاصره حتما باید به خود شناورها حمله کرد؟

این یعنی بازگشتی سریع به راهکارهای ما بیسوداها که همان روزها مطرح می‌کردیم! فقط این چند روز را به طرف مقابل زمان دادیم تا خود را بازسازی کند و کلی محموله نظامی جدید به منطقه بیاورد. امیدواریم به منظور بهره‌برداری‌های سیاسی، مجدداً سرنوشت کشور به بازی گرفته نشود.

✔ آیت‌الله جوادی آملی: حضور مردم در میدان را نباید دست کم گرفت

آیت‌الله جوادی آملی روز دوشنبه در دیدار جمعی از تولیدکنندگان و خیرین با قدردانی از تلاش‌های خیرخواهانه و تولیدی حاضران، پیروزی‌ها و موفقیت‌های انقلاب

اسلامی را مرهون ایمان مردم، رهبری الهی و مجاهدت‌های خالصانه دانستند و اظهار داشتند: خداوند گاهی دین خود را با امدادهای غیبی و گاهی به وسیله حضور مردم یاری می‌کند. وی در ادامه با اشاره به بیش از ۴ ماه حضور مجاهدانه مردم مبعوث شده ایران در میادین و خیابان‌ها خاطرنشان کرد: هیچ کس فکر نمی‌کرد که چندین ماه، این خانم‌ها و آقایان اینگونه در میدان‌ها حاضر شوند و منادی انقلاب و اسلام باشند، هر

مجلس پس از حدود ۵ ماه تعطیلی، در اولین جلسه خود با یک مصوبه تعطیلی صحن در شرایط اضطرار را قانونی کرد

تعطیل پلاس

مجلس شورای اسلامی، پس از نزدیک به پنج ماه تعطیلی بدون ارائه توضیح رسمی، سرانجام شامگاه دوشنبه ۲۲ تیرماه و بدون حضور محمدباقر قالیباف، رئیس مجلس، صحن علنی خود را تشکیل داد. با این حال، برخلاف انتظاری که پس از این وقفه طولانی وجود داشت، نخستین دستاورد این نشست نه بازگشت به روال عادی قانون‌گذاری، بلکه تصویب مصوبه‌ای بود که عملاً امکان تعطیلی مجدد صحن را نهادینه می‌کند. نمایندگان با ۲۱۱ رأی موافق، اصلاح تبصره ۱ ماده ۱ آیین‌نامه داخلی مجلس را به تصویب رساندند؛ مصوبه‌ای که به هیأت رئیسه اختیار می‌دهد در «شرایط اضطراری» جلسات صحن را به فضای مجازی یا مکانی نامعلوم منتقل کند، بی‌آنکه سازوکار روشنی برای تعریف این شرایط یا پایان یافتن آن پیش‌بینی شده باشد.

سعید قاسمی
روزنامه‌نگار

و امنیت شبکه فراهم نماید. ادامه تشکیل جلسات تا پایان وضعیت اضطرار یا شرایط خاص کشور به پیشنهاد هیأت رئیسه مجلس و رأی اکثریت نمایندگان حاضر در جلسه رسمی امکان‌پذیر است. بررسی دقیق‌تر متن مصوبه چند نکته قابل تأمل را آشکار می‌کند. نخست آنکه تشخیص «اضطرار» و «شرایط خاص کشور» به‌طور کامل به صلاح‌دید هیأت رئیسه واگذار شده، بدون آنکه معیار یا ضابطه مشخصی برای احراز این شرایط تعریف شده باشد؛ خلأیی که در عمل می‌تواند اختیار گسترده و کنترل‌نشده‌ای در اختیار رئیس مجلس قرار دهد.

نکته دوم، تناقض زمانی آشکار در توجیه مصوبه است. کشور همچنان در وضعیتی پسا-بینا جنگی و متأثر از تهدیدهای امنیتی به سر می‌برد، اما اکنون برگزاری صحن به‌صورت حضوری ممکن اعلام شده، در حالی که در همین بازه زمانی طی پنج ماه گذشته چنین امکانی وجود نداشت. اگر معیار تعطیلی، ملاحظات امنیتی ناشی از شرایط اضطراری بوده، این شرایط همچنان و حتی بیشتر برقرار است؛ بنابراین پرسش اساسی این است که چرا برگزاری جلسه حضوری امروز ممکن دانسته شده، اما دیروز غیرممکن اعلام می‌شد. این ناهماهنگی زمانی، این ظن را تقویت می‌کند که تصمیم تعطیلی صحن در ماه‌های گذشته بر مبنای ملاحظات امنیتی شفاف و مستند اتخاذ نشده، بلکه با هدف جلوگیری از ابراز مخالفت احتمالی نمایندگان با روند مذاکرات دیپلماتیک صورت گرفته است. نکته سوم به سابقه ناموفق برگزاری جلسات مجازی در مجلس بازمی‌گردد. تجربه‌های پیشین نشان داده که در برگزاری جلسات غیرحضوری، نمایندگان با مشکلات فنی و اختلالات ارتباطی جدی مواجه شده‌اند؛ واقعیتی که تردید ایجاد

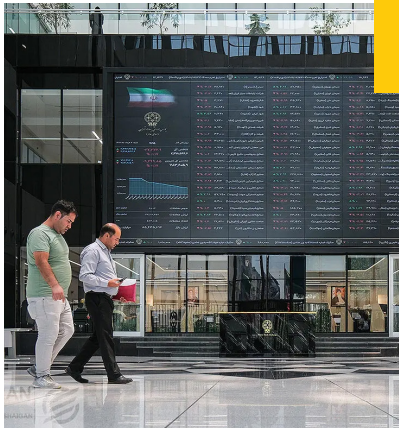
می‌کند آیا زیرساخت لازم برای اجرای دقیق و ایمن این مصوبه، فراهم است یا خیر. اگرچه در متن مصوبه، هیأت رئیسه موظف به تأمین بستر فنی، سخت‌افزاری، نرم‌افزاری و امنیت شبکه شده، اما تجربه گذشته نسبت به تحقق عملی این تعهد تردید ایجاد می‌کند. نکته چهارم و شاید مهم‌ترین، بُعد حقوقی ماجراست.

تعطیلی پنج‌ماهه اخیر مجلس، بدون پشتوانه هیچ مصوبه رسمی صورت گرفته بود؛ به بیان دیگر، رئیس مجلس بدون مجوز قانونی مشخص، صحن علنی را تعطیل نگه داشته بود. اکنون با تصویب این مصوبه، همان رویه‌ای که پیش‌تر فاقد مبنای قانونی بود، رسمیت و پوشش حقوقی می‌یابد؛ روندی که به رئیس مجلس این امکان را می‌دهد در آینده بدون نیاز به توجیه سیاسی یا امنیتی، به‌سادگی و با استناد به همین ماده، صحن را تعطیل کند.

نکته پایانی به فرایند تصویب مصوبه مربوط می‌شود. کلیات طرح با ۲۱۱ رأی موافق و ۳۵ رأی مخالف، و جزئیات آن با ۲۱۰ رأی موافق، ۳۰ رأی مخالف و ۴ رأی ممتنع به تصویب رسید. با این حال، پس از پایان رأی‌گیری، به مخالفان فرصت ارائه نقد داده نشد و امکان طرح پیشنهاد اصلاحی نیز فراهم نگردید. این رویه، با وجود آرای مخالف قابل توجه که در برخی مراحل به بیش از سی رأی رسید، پرسش‌هایی جدی درباره شفافیت فرایند قانون‌گذاری و امکان اصلاح یا بازبینی این مصوبه در آینده مطرح می‌کند.

افت آرام تر شاخص ها در تداوم فشار فروش

بازار سهام دیروز (سه شنبه ۲۳ تیر ۱۴۰۵) در ادامه چهار روز معاملاتی گذشته، با فشار فروشندگان آغاز به کار کرد. این روند اصلاحی تا پایان معاملات ادامه داشت، اما شدت افت شاخص ها نسبت به روزهای گذشته کمتر شد. با این حال، معامله گران همچنان با احتیاط دست به خرید زدند و بخش عمده معاملات تحت تأثیر عرضه در نمادهای بزرگ و شاخص ساز انجام شد. نیم ساعت نخست معاملات، فروشنده ها بازار را در دست داشتند، اما تداوم خریدهای حمایتی حقوقی ها موجب عقب نشینی فروشنده ها و افزایش تقاضا شد؛ به طوری که از نظر تعداد، صف های خرید از صف های فروش پیشی گرفت. در نهایت، تقریباً نیمی از نمادهای معاملاتی سبزپوش شدند و پس از پایان دادوستدها، ۲۱۲ صف خرید در برابر ۱۸۰ صف فروش، به عنوان سرخطی های امروز در ماشین معاملات باقی ماند.

ارزش کل معاملات خرد سهام و صندوق های سهامی و پایانی (TAL) به ۲۶ هزار و ۳۷۲ میلیارد تومان رسید. مجموع ارزش معاملات بازارهای بورس و فرابورس به محدوده ۲۶۶ هزار میلیارد تومان رسید. ارزش کل بازارهای سهام ایران، شامل بورس، بازار پایه و فرابورس، نیز در محدوده ۱۶ هزار و ۹۴۴ همت قرار گرفت. شاخص کل بورس تهران در پایان معاملات دیروز با افت ۴۲ هزار و ۷۹ واحدی (۰.۸۵ درصدی) به ۴ میلیون و ۹۲۵ هزار و ۴۸۱ واحد رسید. شاخص کل هم وزن نیز با ۳ هزار و ۱۶۱ واحد (۰.۲۴ درصد) کاهش، در ارتفاع یک میلیون و ۳۲۳ هزار و ۵۲۱ واحد ایستاد. افت کمتر شاخص هم وزن نسبت به شاخص کل نشان می دهد فشار فروش در نمادهای کوچک و متوسط، نسبت به شرکت های بزرگ، کمتر بوده است. شاخص کل فرابورس ایران

نیز با افت ۲۷۳ واحدی (۰.۷۱ درصد) در محدوده ۳۸ هزار و ۲۹۵ واحد قرار گرفت. بازار سهام روز گذشته برای پنجمین روز متوالی شاهد خروج پول حقیقی ها بود؛ البته هر روز از شدت خروج پول خرد کاسته می شود. با این حال، ۳۲۳۳ میلیارد تومان توسط حقیقی ها از بازار خارج شد. گروه های بانکی، فرآورده های نفتی، شیمیایی، چدرشته های صنعتی، حمل و نقلی، خودرویی و انبوه سازی بیشترین خروج پول حقیقی را داشتند. اما بیشترین ورود پول خرد به گروه های دارویی، معدنی، فلزی، سیمانی و غذایی اختصاص پیدا کرد. در جریان معاملات روز گذشته، صندوق های طلا تا ۳ درصد و نقره از ۷ تا ۲ درصد افزایش قیمت داشتند. با این حال، صندوق های طلا حدود ۱۱۰۰ میلیارد تومان پول خرد و صندوق های نقره ۳۲۶ میلیارد تومان پول خرد جذب کردند.

کاهش نرخ تورم آمریکا نشان می دهد:

دستاوردهای اقتصادی ترامپ از تفاهم نامه

فرمایشی تفاهم ایران و آمریکا بسته شدن دوباره تنگه هرمز؛ بازار نفت را دوباره ملتهب کرده و بهای نفت را به بالاترین سطح یک ماه اخیر رسانده است؛ وضعیتی که می تواند هزینه انرژی، حمل و نقل و قیمت کالاها را در جهان افزایش دهد و دستاورد دونالد ترامپ در کاهش تورم آمریکا در ماه گذشته میلادی را نیز تهدید کند.

۹.۷ درصدی قیمت بنزین بود. این کاهش، افزایش سایر شاخص ها از جمله مسکن ۰.۱ درصد و مواد غذایی ۰.۲ درصد را خنثی کرد. از منظر سیاسی، این آمار می تواند برای دولت دونالد ترامپ یک دستاورد اقتصادی محسوب شود؛ زیرا کاهش تورم همواره یکی از مهم ترین شاخص های ارزیابی عملکرد اقتصادی دولت ها در آمریکا به شمار می رود. با این حال، تحلیلگران هشدار می دهند که با فروپاشی تفاهم میان ایران و آمریکا، افزایش دوباره تنش ها در تنگه هرمز و رشد قیمت نفت به محدوده ۹۰ دلار، این دستاورد ممکن است موقتی باشد و در ماه های آینده دوباره فشارهای تورمی بر اقتصاد آمریکا بازگردد.

سود واشنگتن از تفاهم نامه

این آمار نشان می دهد که امضای تفاهم نامه، بیش از هر چیز به سود واشنگتن رقم خورد. کاهش قیمت نفت، افت بهای بنزین و کاهش تورم آمریکا، دستاوردی بود که دولت ترامپ از آن برای نمایش موفقیت خود بهره برد. اهمیت این تفاهم زمانی بیشتر آشکار شد که دونالد ترامپ اذعان کرد ادامه جنگ و بسته ماندن تنگه هرمز، اقتصاد آمریکا و بازار جهانی انرژی را با بحران روبه رومی کرد. بنابراین، کاهش نرخ تورم آمریکا در ماه ژوئن، خبر مهمی برای دولت ترامپ محسوب می شود. بخش مهمی از این اتفاق ناشی از افت قیمت انرژی و بنزین پس از دوره کوتاه آرامش در روابط ایران و آمریکا و کاهش قیمت نفت بود. اما نکته مهم اینجاست که اقتصاد آمریکا هنوز از خطر تورم عبور نکرده است.

هدف رسمی بانک مرکزی آمریکا (فدرال رزرو)، رساندن تورم به ۲ درصد است و فاصله قابل توجهی تا این هدف وجود دارد. به همین دلیل، حتی با انتشار این آمار مثبت، احتمال کاهش سریع نرخ بهره چندان بالا نیست و فدرال رزرو همچنان با احتیاط عمل خواهد کرد. از نظر سیاسی، ترامپ می تواند کاهش تورم را به عنوان نشانه ای از موفقیت خود مطرح کند، زیرا کنترل تورم یکی از مهم ترین مطالبات رأی دهندگان آمریکایی است. با این حال، اگر تنش با ایران دوباره بازار انرژی را ملتهب کند، این دستاورد ممکن است دوام نداشته باشد. افزایش هزینه سوخت، بالا رفتن هزینه حمل و نقل، رشد قیمت کالاها و فشار بر بودجه خانوارها می تواند روند نزولی تورم را متوقف کرده و حتی فدرال رزرو را به حفظ یا تشدید سیاست های پولی انقباضی وادار کند. در چنین شرایطی، رشد اقتصادی آمریکا نیز با خطر کند شدن مواجه خواهد شد.

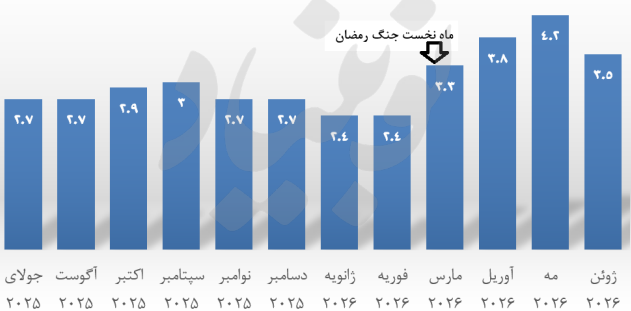
آمریکا یکی از بزرگ ترین تولیدکنندگان نفت جهان است، اما اقتصاد این کشور نیز از افزایش قیمت نفت مصون نیست. افزایش قیمت بنزین، نخستین اثر مستقیم بر مصرف کنندگان آمریکایی خواهد بود. پس از امضای تفاهم نامه، متوسط قیمت بنزین در آمریکا رو به کاهش گذاشته بود و اکنون در محدوده ۳۰.۸ تا ۳۰.۹ دلار برای هر گالن قرار دارد که در صورت تثبیت نفت در محدوده ۸۷ تا ۹۰ دلار، احتمال عبور قیمت بنزین از ۴ دلار برای هر گالن نیز وجود دارد. رشد هزینه سوخت می تواند قدرت خرید خانوارها را کاهش دهد و فشار تورمی را افزایش دهد.

چرا تورم آمریکا نزولی شد؟

روز گذشته اداره آمار کار آمریکا گزارش تورم این کشور را منتشر کرد. براساس این گزارش، نرخ تورم سالانه آمریکا در ماه ژوئن (۱۱ خرداد تا ۹ تیر ۱۴۰۵) به ۳.۵ درصد کاهش یافت؛ رقمی که نسبت به ۴.۲ درصد در ماه مه (ماه قبل از آن)، افت قابل توجهی را نشان می دهد و کمتر از پیش بینی بسیاری از اقتصاد دانان (۳.۸ درصد) بود. همچنین تورم هسته (بدون احتساب مواد غذایی و انرژی) به ۲.۶ درصد رسید که نشان دهنده کاهش فشارهای قیمتی در اقتصاد آمریکا است. یکی از مهم ترین عوامل این کاهش، افت قیمت انرژی پس از دوره ای از کاهش تنش میان ایران و آمریکا و بازگشت آرامش نسبی به بازار نفت بود. در آن مقطع، قیمت نفت کاهش یافت و قیمت بنزین در آمریکا نیز افت کرد؛ موضوعی که نقش مهمی در کاهش شاخص قیمت مصرف کننده (تورم) داشت. طبق این گزارش، هزینه های انرژی ۱۵.۷ درصد رشد داشت که در مقایسه با افزایش ۲۳.۵ درصدی در ماه مه، تعدیل شده است؛ این کاهش ناشی از برقراری آتش بس موقت میان آمریکا و ایران است که فشارهای تورمی ناشی از بخش انرژی را کاهش داد. در این میان، قیمت بنزین ۲۶.۷ درصد (در مقایسه با ۴۰.۵ درصد در ماه مه) و قیمت نفت کوره ۴۲.۹ درصد (در مقایسه با ۵۸.۹ درصد) افزایش یافت. تورم در بخش های مسکن (۳.۳ درصد در برابر ۳.۴ درصد) و مواد غذایی (۳ درصد در برابر ۳.۱ درصد) نیز روند کاهشی داشت.

تورم ماهانه نسبت به ماه گذشته، منفی ۰.۴ درصد اعلام شده که بیشترین کاهش از آوریل ۲۰۲۰ تا کنون است. هزینه های انرژی، پس از افزایش های متوالی در مارس (۱۰.۹ درصد)، آوریل (۳.۸ درصد) و مه (۳.۹ درصد)، این بار ۵.۷ درصد کاهش یافت که سهم اصلی آن افت

نرخ تورم یک سال اخیر آمریکا (درصد)

نیما سهیلی

روزنامه نگار

با آغاز تجاوز نظامی آمریکایی - صهیونیستی علیه ایران و بسته شدن تنگه هرمز از نیمه اسفندماه سال گذشته، قیمت نفت به دلیل افت شدید عرضه به جهش همراه شد؛ به طوری که قیمت هر بشکه به بالای ۱۰۰ دلار رفت. اما با توقف جنگ پس از ۴۰ روز تقابل نظامی، قیمت نفت کاهش پیدا کرد. با این حال، یادداشت تفاهم خاتمه جنگ، ۲۸ خرداد ۱۴۰۵، توسط رؤسای جمهور ایران و آمریکا امضا شد. همین اقدام سبب شد قیمت نفت به محدوده ۶۹ تا ۷۰ دلار در هر بشکه کاهش یابد؛ اما با فروپاشی تفاهم نامه میان ایران و آمریکا و ازسرگیری تنش های نظامی در تنگه هرمز، قیمت نفت به بالاترین سطح خود در حدود یک ماه گذشته رسیده است. هر چند آمریکا از زمان امضای تفاهم نامه، با نقض آن بارها به خاک کشور تجاوز کرده است، اما چند شبی است که با مداخله در تنگه و حملات به نوار ساحلی و برخی شهرهای کشور، امنیت تنگه را برهم زده است؛ موضوعی که باعث شد ایران تنگه را ببندد. ترامپ به خاطر افزایش قیمت نفت و بنزین، پای تفاهم نامه با ایران را امضا کرد، اما حالا با نقض تفاهم نامه، بازگشت محاصره دریایی ایران را اعلام کرده است که دوباره قیمت نفت را افزایشی کرده است.

با این حال، قیمت نفت وست تگزاس اینترمیدیت دیروز با رشد بیش از ۳ درصدی به حدود ۸۱ دلار در هر بشکه رسید و نفت برنت نیز به محدوده ۸۶ تا ۸۷ دلار صعود کرد. بلومبرگ نیز براساس داده های ردیابی کشتی ها نوشت: تردد شناورهای در تنگه هرمز از ساعات اولیه بامداد روز سه شنبه (دیروز) تقریباً به حالت تعلیق درآمده و این آبراه استراتژیک با کاهش چشمگیر تردد مواجه شده است. نفت گران تر به معنای افزایش هزینه تولید، حمل و نقل و قیمت کالاها و کاهش رشد اقتصادی است. بسیاری از کشورها که در سال های اخیر موفق شده بودند روند تورم را کنترل کنند، اکنون ممکن است دوباره با موج جدیدی از افزایش قیمت ها روبه رو شوند؛ موجی که در جریان جنگ ۴۰ روزه خود را نشان داد و تورم در بسیاری از کشورها جهش زیادی را تجربه کرد. اگرچه

ایران ۸۰ میلیون بشکه نفت صادر کرد

براساس برآوردهای مؤسسه ردیابی نفتکش ها، در بازه ۲۶ روزه پس از امضای تفاهم نامه اسلام آباد میان ایران و آمریکا، بیش از ۸۰ میلیون بشکه نفت خام و فرآورده های نفتی از ایران به بازارهای خارجی صادر شده که ارزش تقریبی آن با قیمت های فعلی بیش از ۶ میلیارد دلار برآورد می شود. این مؤسسه پیش تر اعلام کرده بود که بیشک نفت خام ایران هنوز بازرگاری یا صادر نشده و در انتظار انتقال به مقصد است. محسن پاک نژاد، وزیر نفت، نیز گفت: با وجود لغو معافیت ۶۰ روزه، روند صادرات نفت ایران طبق روال گذشته ادامه دارد و در این زمینه مشکلی ایجاد نخواهد شد.

نبل بازار

اختلال در بانک صادرات؛ وقتی سیستم قطع است و کولرها روشن!

با گذشت نزدیک به یک ماه از آغاز اختلال در خدمات چهار بانک کشور، همچنان بخش قابل توجهی از مشتریان بانک های ملی، صادرات و تجارت با مشکلات جدی در استفاده از خدمات بانکی مواجه هستند. اگرچه در این مدت، بانک ها و شرکت خدمات انفورماتیک بارها با انتشار اطلاعیه از «روند بازگردانی خدمات» و «پایدارسازی سامانه ها» خبر داده اند، اما بررسی میدانی و شکایات مشتریان نشان می دهد بسیاری از خدمات، به ویژه در بانک صادرات، هنوز به وضعیت عادی بازنگشته است. اختلال در همراه بانک، اینترنت بانک، انتقال وجه و برخی خدمات کارت، علاوه بر ایجاد سردرگمی برای مشتریان، اعتماد عمومی به پایداری زیرساخت های بانکی را نیز تحت تأثیر قرار داده است. بانک ملی دیروز اعلام کرد که بخش عمده ای از خدمات بانکی، از جمله واریز سود سپرده، خدمات چک، پرداخت اقساط تسهیلات، انتقال وجه، خدمات کارت و مدیریت پرداخت ها، به پایداری رسیده است. متخصصان بانک نیز هم زمان در حال تثبیت پایداری سامانه ها و تکمیل بازگشت سایر خدمات هستند. شرکت خدمات انفورماتیک نیز خبر داد که بانک ملی به بستر اصلی بازگشته و خدمات بانک های صادرات و تجارت نیز طی روزهای آینده به طور کامل پایدار خواهد شد. البته براساس پیگیری های نوبنیاد، قرار است امروز سامانه های بانک صادرات نیز به صورت پایدار برقرار شود.

بررسی های از بانک صادرات نشان می دهد تا کنون عملاً هیچ یک از خدمات کلیدی این بانک به درستی ارائه نمی شود. براساس شواهد موجود، مشتریان بانک صادرات در حال حاضر با فهرست بلندی از بن بست های بانکی روبه رو هستند؛ از جمله توقف خدمات ساتنا و پایا، اختلال در چک ها (نه چکی وصول می شود، نه امکان خواناندن چک جدید وجود دارد و نه حتی چک های برگشتی که موعدها رسیده، قابلیت عودت یا رسیدگی دارند) و فلج شدن خدمات اینترنت بانک. کسب و کارهایی که نقدینگی آن ها در این بانک متمرکز است، اکنون برای کوچک ترین تراکنش ها با مشکل مواجه هستند. نکته قابل تأمل اینجاست که بانک ها به جای شفافیت، تنها به صدور اطلاعیه های کلیشه ای و مبهم بسنده کرده اند و فقط از «بهبود خدمات» سخن می گویند، در حالی که در میدان واقعیت، هیچ کدام از خدمات اصلی بانک برای فعالان اقتصادی برقرار نشده است. تداوم این وضعیت در بانک صادرات، تنها یک مشکل فنی ساده نیست؛ این موضوع نشان دهنده ناکارآمدی در مدیریت زیرساخت های استراتژیک مالی کشور است. زمانی که یک بانک حتی در ابتدایی ترین وظایف خود، یعنی انتقال وجه و پاس کردن چک، ناتوان است، اعتماد عمومی به نظام بانکی به شدت آسیب می بیند. دیروز حتی در فضای مجازی نقل کنایه آمیزی مطرح شده بود با این مضمون که: «امروز رفتم بانک صادرات، اسپیلت ها روی ۱۸ درجه تنظیم بود و کارمندان با موبایل مشغول بودند. هر مشتری هم که وارد شعبه می شد، بلافاصله می گفتند: سیستم وصل نیست! خوب، اگر قرار است هیچ کاری نکنید، حداقل شعبه را ببندید که برق هدر نرود.»

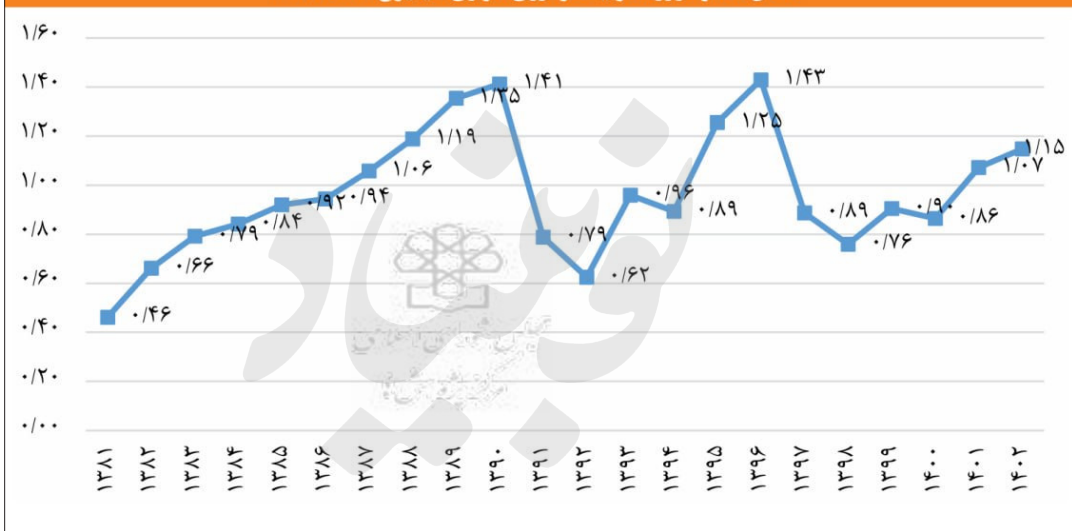
نوبیاد گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس درباره قیمت خودرو را بررسی کرد؛

بازار خودرو اسیر دلار

گزارش تازه مرکز پژوهش‌های مجلس، یکی از مهم‌ترین فرضیه‌های سال‌های اخیر درباره بازار خودرو را با اعداد و محاسبات اقتصادسنجی تأیید می‌کند: قیمت خودرو در ایران بیش از آنکه از قیمت‌گذاری دولتی تأثیر بگیرد، به نرخ ارز وابسته است. این گزارش نشان می‌دهد هر ۱۰۰ درصد افزایش نرخ ارز، به‌طور

متوسط قیمت خودرو در بازار را ۱۲۱ درصد بالا می‌برد؛ اثری که حدود چهار برابر تأثیر افزایش قیمت کارخانه است. نکته مهم دیگر در این گزارش، افزایش چشمگیر تولید خودرو در دولت شهید رئیسی با وجود تداوم تحریم‌هاست که تأثیر قابل‌توجهی بر کنترل قیمت خودرو از سال ۱۴۰۳ به بعد داشته است.

شکل ۳. نمودار روند تولید خودروی سواری (میلیون دستگاه) [۲]

حمید کمار

روزنامه‌نگار

بازار خودرو سال‌هاست به یکی از پرچالش‌ترین بازارهای اقتصاد ایران تبدیل شده است؛ بازاری که همواره محل مناقشه میان سیاست‌گذاران، خودروسازان و مصرف‌کنندگان بوده است. در حالی که سیاست قیمت‌گذاری دستوری با هدف کنترل قیمت‌ها دنبال می‌شود، گزارش جدید مرکز پژوهش‌های مجلس نشان می‌دهد عوامل بنیادی اقتصاد، به‌ویژه نرخ ارز، نقش بسیار تعیین‌کننده‌تری در شکل‌گیری قیمت خودرو دارند. این گزارش همچنین از یک تغییر ساختاری در بازار خودرو پس از پاییز ۱۳۹۷ پرده برمی‌دارد؛ تغییری که باعث شد رشد قیمت خودرو از نرخ تورم عمومی کشور پیشی بگیرد.

مرکز پژوهش‌های مجلس در تازه‌ترین گزارش خود، تصویری متفاوت از سازوکار قیمت‌گذاری خودرو در ایران ارائه کرده است؛ تصویری که نشان می‌دهد برخلاف تصور رایج، تعیین قیمت کارخانه تنها بخش کوچکی از معادله قیمت خودرو را توضیح می‌دهد و متغیر اصلی، نرخ ارز است. بررسی روند دو دهه گذشته نشان می‌دهد بازار خودرو در سال‌های ۱۳۸۶، ۱۳۸۷، ۱۳۸۸، ۱۳۸۹، ۱۳۹۰، ۱۳۹۱، ۱۳۹۲، ۱۳۹۳، ۱۳۹۴، ۱۳۹۵، ۱۳۹۶، ۱۳۹۷، ۱۳۹۸، ۱۳۹۹، ۱۴۰۰، ۱۴۰۱، ۱۴۰۲، ۱۴۰۳، ۱۴۰۴، ۱۴۰۵، ۱۴۰۶، ۱۴۰۷، ۱۴۰۸، ۱۴۰۹، ۱۴۱۰، ۱۴۱۱، ۱۴۱۲، ۱۴۱۳، ۱۴۱۴، ۱۴۱۵، ۱۴۱۶، ۱۴۱۷، ۱۴۱۸، ۱۴۱۹، ۱۴۲۰، ۱۴۲۱، ۱۴۲۲، ۱۴۲۳، ۱۴۲۴، ۱۴۲۵، ۱۴۲۶، ۱۴۲۷، ۱۴۲۸، ۱۴۲۹، ۱۴۳۰، ۱۴۳۱، ۱۴۳۲، ۱۴۳۳، ۱۴۳۴، ۱۴۳۵، ۱۴۳۶، ۱۴۳۷، ۱۴۳۸، ۱۴۳۹، ۱۴۴۰، ۱۴۴۱، ۱۴۴۲، ۱۴۴۳، ۱۴۴۴، ۱۴۴۵، ۱۴۴۶، ۱۴۴۷، ۱۴۴۸، ۱۴۴۹، ۱۴۵۰، ۱۴۵۱، ۱۴۵۲، ۱۴۵۳، ۱۴۵۴، ۱۴۵۵، ۱۴۵۶، ۱۴۵۷، ۱۴۵۸، ۱۴۵۹، ۱۴۶۰، ۱۴۶۱، ۱۴۶۲، ۱۴۶۳، ۱۴۶۴، ۱۴۶۵، ۱۴۶۶، ۱۴۶۷، ۱۴۶۸، ۱۴۶۹، ۱۴۷۰، ۱۴۷۱، ۱۴۷۲، ۱۴۷۳، ۱۴۷۴، ۱۴۷۵، ۱۴۷۶، ۱۴۷۷، ۱۴۷۸، ۱۴۷۹، ۱۴۸۰، ۱۴۸۱، ۱۴۸۲، ۱۴۸۳، ۱۴۸۴، ۱۴۸۵، ۱۴۸۶، ۱۴۸۷، ۱۴۸۸، ۱۴۸۹، ۱۴۹۰، ۱۴۹۱، ۱۴۹۲، ۱۴۹۳، ۱۴۹۴، ۱۴۹۵، ۱۴۹۶، ۱۴۹۷، ۱۴۹۸، ۱۴۹۹، ۱۵۰۰، ۱۵۰۱، ۱۵۰۲، ۱۵۰۳، ۱۵۰۴، ۱۵۰۵، ۱۵۰۶، ۱۵۰۷، ۱۵۰۸، ۱۵۰۹، ۱۵۱۰، ۱۵۱۱، ۱۵۱۲، ۱۵۱۳، ۱۵۱۴، ۱۵۱۵، ۱۵۱۶، ۱۵۱۷، ۱۵۱۸، ۱۵۱۹، ۱۵۲۰، ۱۵۲۱، ۱۵۲۲، ۱۵۲۳، ۱۵۲۴، ۱۵۲۵، ۱۵۲۶، ۱۵۲۷، ۱۵۲۸، ۱۵۲۹، ۱۵۳۰، ۱۵۳۱، ۱۵۳۲، ۱۵۳۳، ۱۵۳۴، ۱۵۳۵، ۱۵۳۶، ۱۵۳۷، ۱۵۳۸، ۱۵۳۹، ۱۵۴۰، ۱۵۴۱، ۱۵۴۲، ۱۵۴۳، ۱۵۴۴، ۱۵۴۵، ۱۵۴۶، ۱۵۴۷، ۱۵۴۸، ۱۵۴۹، ۱۵۵۰، ۱۵۵۱، ۱۵۵۲، ۱۵۵۳، ۱۵۵۴، ۱۵۵۵، ۱۵۵۶، ۱۵۵۷، ۱۵۵۸، ۱۵۵۹، ۱۵۶۰، ۱۵۶۱، ۱۵۶۲، ۱۵۶۳، ۱۵۶۴، ۱۵۶۵، ۱۵۶۶، ۱۵۶۷، ۱۵۶۸، ۱۵۶۹، ۱۵۷۰، ۱۵۷۱، ۱۵۷۲، ۱۵۷۳، ۱۵۷۴، ۱۵۷۵، ۱۵۷۶، ۱۵۷۷، ۱۵۷۸، ۱۵۷۹، ۱۵۸۰، ۱۵۸۱، ۱۵۸۲، ۱۵۸۳، ۱۵۸۴، ۱۵۸۵، ۱۵۸۶، ۱۵۸۷، ۱۵۸۸، ۱۵۸۹، ۱۵۹۰، ۱۵۹۱، ۱۵۹۲، ۱۵۹۳، ۱۵۹۴، ۱۵۹۵، ۱۵۹۶، ۱۵۹۷، ۱۵۹۸، ۱۵۹۹، ۱۶۰۰، ۱۶۰۱، ۱۶۰۲، ۱۶۰۳، ۱۶۰۴، ۱۶۰۵، ۱۶۰۶، ۱۶۰۷، ۱۶۰۸، ۱۶۰۹، ۱۶۱۰، ۱۶۱۱، ۱۶۱۲، ۱۶۱۳، ۱۶۱۴، ۱۶۱۵، ۱۶۱۶، ۱۶۱۷، ۱۶۱۸، ۱۶۱۹، ۱۶۲۰، ۱۶۲۱، ۱۶۲۲، ۱۶۲۳، ۱۶۲۴، ۱۶۲۵، ۱۶۲۶، ۱۶۲۷، ۱۶۲۸، ۱۶۲۹، ۱۶۳۰، ۱۶۳۱، ۱۶۳۲، ۱۶۳۳، ۱۶۳۴، ۱۶۳۵، ۱۶۳۶، ۱۶۳۷، ۱۶۳۸، ۱۶۳۹، ۱۶۴۰، ۱۶۴۱، ۱۶۴۲، ۱۶۴۳، ۱۶۴۴، ۱۶۴۵، ۱۶۴۶، ۱۶۴۷، ۱۶۴۸، ۱۶۴۹، ۱۶۵۰، ۱۶۵۱، ۱۶۵۲، ۱۶۵۳، ۱۶۵۴، ۱۶۵۵، ۱۶۵۶، ۱۶۵۷، ۱۶۵۸، ۱۶۵۹، ۱۶۶۰، ۱۶۶۱، ۱۶۶۲، ۱۶۶۳، ۱۶۶۴، ۱۶۶۵، ۱۶۶۶، ۱۶۶۷، ۱۶۶۸، ۱۶۶۹، ۱۶۷۰، ۱۶۷۱، ۱۶۷۲، ۱۶۷۳، ۱۶۷۴، ۱۶۷۵، ۱۶۷۶، ۱۶۷۷، ۱۶۷۸، ۱۶۷۹، ۱۶۸۰، ۱۶۸۱، ۱۶۸۲، ۱۶۸۳، ۱۶۸۴، ۱۶۸۵، ۱۶۸۶، ۱۶۸۷، ۱۶۸۸، ۱۶۸۹، ۱۶۹۰، ۱۶۹۱، ۱۶۹۲، ۱۶۹۳، ۱۶۹۴، ۱۶۹۵، ۱۶۹۶، ۱۶۹۷، ۱۶۹۸، ۱۶۹۹، ۱۷۰۰، ۱۷۰۱، ۱۷۰۲، ۱۷۰۳، ۱۷۰۴، ۱۷۰۵، ۱۷۰۶، ۱۷۰۷، ۱۷۰۸، ۱۷۰۹، ۱۷۱۰، ۱۷۱۱، ۱۷۱۲، ۱۷۱۳، ۱۷۱۴، ۱۷۱۵، ۱۷۱۶، ۱۷۱۷، ۱۷۱۸، ۱۷۱۹، ۱۷۲۰، ۱۷۲۱، ۱۷۲۲، ۱۷۲۳، ۱۷۲۴، ۱۷۲۵، ۱۷۲۶، ۱۷۲۷، ۱۷۲۸، ۱۷۲۹، ۱۷۳۰، ۱۷۳۱، ۱۷۳۲، ۱۷۳۳، ۱۷۳۴، ۱۷۳۵، ۱۷۳۶، ۱۷۳۷، ۱۷۳۸، ۱۷۳۹، ۱۷۴۰، ۱۷۴۱، ۱۷۴۲، ۱۷۴۳، ۱۷۴۴، ۱۷۴۵، ۱۷۴۶، ۱۷۴۷، ۱۷۴۸، ۱۷۴۹، ۱۷۵۰، ۱۷۵۱، ۱۷۵۲، ۱۷۵۳، ۱۷۵۴، ۱۷۵۵، ۱۷۵۶، ۱۷۵۷، ۱۷۵۸، ۱۷۵۹، ۱۷۶۰، ۱۷۶۱، ۱۷۶۲، ۱۷۶۳، ۱۷۶۴، ۱۷۶۵، ۱۷۶۶، ۱۷۶۷، ۱۷۶۸، ۱۷۶۹، ۱۷۷۰، ۱۷۷۱، ۱۷۷۲، ۱۷۷۳، ۱۷۷۴، ۱۷۷۵، ۱۷۷۶، ۱۷۷۷، ۱۷۷۸، ۱۷۷۹، ۱۷۸۰، ۱۷۸۱، ۱۷۸۲، ۱۷۸۳، ۱۷۸۴، ۱۷۸۵، ۱۷۸۶، ۱۷۸۷، ۱۷۸۸، ۱۷۸۹، ۱۷۹۰، ۱۷۹۱، ۱۷۹۲، ۱۷۹۳، ۱۷۹۴، ۱۷۹۵، ۱۷۹۶، ۱۷۹۷، ۱۷۹۸، ۱۷۹۹، ۱۸۰۰، ۱۸۰۱، ۱۸۰۲، ۱۸۰۳، ۱۸۰۴، ۱۸۰۵، ۱۸۰۶، ۱۸۰۷، ۱۸۰۸، ۱۸۰۹، ۱۸۱۰، ۱۸۱۱، ۱۸۱۲، ۱۸۱۳، ۱۸۱۴، ۱۸۱۵، ۱۸۱۶، ۱۸۱۷، ۱۸۱۸، ۱۸۱۹، ۱۸۲۰، ۱۸۲۱، ۱۸۲۲، ۱۸۲۳، ۱۸۲۴، ۱۸۲۵، ۱۸۲۶، ۱۸۲۷، ۱۸۲۸، ۱۸۲۹، ۱۸۳۰، ۱۸۳۱، ۱۸۳۲، ۱۸۳۳، ۱۸۳۴، ۱۸۳۵، ۱۸۳۶، ۱۸۳۷، ۱۸۳۸، ۱۸۳۹، ۱۸۴۰، ۱۸۴۱، ۱۸۴۲، ۱۸۴۳، ۱۸۴۴، ۱۸۴۵، ۱۸۴۶، ۱۸۴۷، ۱۸۴۸، ۱۸۴۹، ۱۸۵۰، ۱۸۵۱، ۱۸۵۲، ۱۸۵۳، ۱۸۵۴، ۱۸۵۵، ۱۸۵۶، ۱۸۵۷، ۱۸۵۸، ۱۸۵۹، ۱۸۶۰، ۱۸۶۱، ۱۸۶۲، ۱۸۶۳، ۱۸۶۴، ۱۸۶۵، ۱۸۶۶، ۱۸۶۷، ۱۸۶۸، ۱۸۶۹، ۱۸۷۰، ۱۸۷۱، ۱۸۷۲، ۱۸۷۳، ۱۸۷۴، ۱۸۷۵، ۱۸۷۶، ۱۸۷۷، ۱۸۷۸، ۱۸۷۹، ۱۸۸۰، ۱۸۸۱، ۱۸۸۲، ۱۸۸۳، ۱۸۸۴، ۱۸۸۵، ۱۸۸۶، ۱۸۸۷، ۱۸۸۸، ۱۸۸۹، ۱۸۹۰، ۱۸۹۱، ۱۸۹۲، ۱۸۹۳، ۱۸۹۴، ۱۸۹۵، ۱۸۹۶، ۱۸۹۷، ۱۸۹۸، ۱۸۹۹، ۱۹۰۰، ۱۹۰۱، ۱۹۰۲، ۱۹۰۳، ۱۹۰۴، ۱۹۰۵، ۱۹۰۶، ۱۹۰۷، ۱۹۰۸، ۱۹۰۹، ۱۹۱۰، ۱۹۱۱، ۱۹۱۲، ۱۹۱۳، ۱۹۱۴، ۱۹۱۵، ۱۹۱۶، ۱۹۱۷، ۱۹۱۸، ۱۹۱۹، ۱۹۲۰، ۱۹۲۱، ۱۹۲۲، ۱۹۲۳، ۱۹۲۴، ۱۹۲۵، ۱۹۲۶، ۱۹۲۷، ۱۹۲۸، ۱۹۲۹، ۱۹۳۰، ۱۹۳۱، ۱۹۳۲، ۱۹۳۳، ۱۹۳۴، ۱۹۳۵، ۱۹۳۶، ۱۹۳۷، ۱۹۳۸، ۱۹۳۹، ۱۹۴۰، ۱۹۴۱، ۱۹۴۲، ۱۹۴۳، ۱۹۴۴، ۱۹۴۵، ۱۹۴۶، ۱۹۴۷، ۱۹۴۸، ۱۹۴۹، ۱۹۵۰، ۱۹۵۱، ۱۹۵۲، ۱۹۵۳، ۱۹۵۴، ۱۹۵۵، ۱۹۵۶، ۱۹۵۷، ۱۹۵۸، ۱۹۵۹، ۱۹۶۰، ۱۹۶۱، ۱۹۶۲، ۱۹۶۳، ۱۹۶۴، ۱۹۶۵، ۱۹۶۶، ۱۹۶۷، ۱۹۶۸، ۱۹۶۹، ۱۹۷۰، ۱۹۷۱، ۱۹۷۲، ۱۹۷۳، ۱۹۷۴، ۱۹۷۵، ۱۹۷۶، ۱۹۷۷، ۱۹۷۸، ۱۹۷۹، ۱۹۸۰، ۱۹۸۱، ۱۹۸۲، ۱۹۸۳، ۱۹۸۴، ۱۹۸۵، ۱۹۸۶، ۱۹۸۷، ۱۹۸۸، ۱۹۸۹، ۱۹۹۰، ۱۹۹۱، ۱۹۹۲، ۱۹۹۳، ۱۹۹۴، ۱۹۹۵، ۱۹۹۶، ۱۹۹۷، ۱۹۹۸، ۱۹۹۹، ۲۰۰۰، ۲۰۰۱، ۲۰۰۲، ۲۰۰۳، ۲۰۰۴، ۲۰۰۵، ۲۰۰۶، ۲۰۰۷، ۲۰۰۸، ۲۰۰۹، ۲۰۱۰، ۲۰۱۱، ۲۰۱۲، ۲۰۱۳، ۲۰۱۴، ۲۰۱۵، ۲۰۱۶، ۲۰۱۷، ۲۰۱۸، ۲۰۱۹، ۲۰۲۰، ۲۰۲۱، ۲۰۲۲، ۲۰۲۳، ۲۰۲۴، ۲۰۲۵، ۲۰۲۶، ۲۰۲۷، ۲۰۲۸، ۲۰۲۹، ۲۰۳۰، ۲۰۳۱، ۲۰۳۲، ۲۰۳۳، ۲۰۳۴، ۲۰۳۵، ۲۰۳۶، ۲۰۳۷، ۲۰۳۸، ۲۰۳۹، ۲۰۴۰، ۲۰۴۱، ۲۰۴۲، ۲۰۴۳، ۲۰۴۴، ۲۰۴۵، ۲۰۴۶، ۲۰۴۷، ۲۰۴۸، ۲۰۴۹، ۲۰۵۰، ۲۰۵۱، ۲۰۵۲، ۲۰۵۳، ۲۰۵۴، ۲۰۵۵، ۲۰۵۶، ۲۰۵۷، ۲۰۵۸، ۲۰۵۹، ۲۰۶۰، ۲۰۶۱، ۲۰۶۲، ۲۰۶۳، ۲۰۶۴، ۲۰۶۵، ۲۰۶۶، ۲۰۶۷، ۲۰۶۸، ۲۰۶۹، ۲۰۷۰، ۲۰۷۱، ۲۰۷۲، ۲۰۷۳، ۲۰۷۴، ۲۰۷۵، ۲۰۷۶، ۲۰۷۷، ۲۰۷۸، ۲۰۷۹، ۲۰۸۰، ۲۰۸۱، ۲۰۸۲، ۲۰۸۳، ۲۰۸۴، ۲۰۸۵، ۲۰۸۶، ۲۰۸۷، ۲۰۸۸، ۲۰۸۹، ۲۰۹۰، ۲۰۹۱، ۲۰۹۲، ۲۰۹۳، ۲۰۹۴، ۲۰۹۵، ۲۰۹۶، ۲۰۹۷، ۲۰۹۸، ۲۰۹۹، ۲۱۰۰، ۲۱۰۱، ۲۱۰۲، ۲۱۰۳، ۲۱۰۴، ۲۱۰۵، ۲۱۰۶، ۲۱۰۷، ۲۱۰۸، ۲۱۰۹، ۲۱۱۰، ۲۱۱۱، ۲۱۱۲، ۲۱۱۳، ۲۱۱۴، ۲۱۱۵، ۲۱۱۶، ۲۱۱۷، ۲۱۱۸، ۲۱۱۹، ۲۱۲۰، ۲۱۲۱، ۲۱۲۲، ۲۱۲۳، ۲۱۲۴، ۲۱۲۵، ۲۱۲۶، ۲۱۲۷، ۲۱۲۸، ۲۱۲۹، ۲۱۳۰، ۲۱۳۱، ۲۱۳۲، ۲۱۳۳، ۲۱۳۴، ۲۱۳۵، ۲۱۳۶، ۲۱۳۷، ۲۱۳۸، ۲۱۳۹، ۲۱۴۰، ۲۱۴۱، ۲۱۴۲، ۲۱۴۳، ۲۱۴۴، ۲۱۴۵، ۲۱۴۶، ۲۱۴۷، ۲۱۴۸، ۲۱۴۹، ۲۱۵۰، ۲۱۵۱، ۲۱۵۲، ۲۱۵۳، ۲۱۵۴، ۲۱۵۵، ۲۱۵۶، ۲۱۵۷، ۲۱۵۸، ۲۱۵۹، ۲۱۶۰، ۲۱۶۱، ۲۱۶۲، ۲۱۶۳، ۲۱۶۴، ۲۱۶۵، ۲۱۶۶، ۲۱۶۷، ۲۱۶۸، ۲۱۶۹، ۲۱۷۰، ۲۱۷۱، ۲۱۷۲، ۲۱۷۳، ۲۱۷۴، ۲۱۷۵، ۲۱۷۶، ۲۱۷۷، ۲۱۷۸، ۲۱۷۹، ۲۱۸۰، ۲۱۸۱، ۲۱۸۲، ۲۱۸۳، ۲۱۸۴، ۲۱۸۵، ۲۱۸۶، ۲۱۸۷، ۲۱۸۸، ۲۱۸۹، ۲۱۹۰، ۲۱۹۱، ۲۱۹۲، ۲۱۹۳، ۲۱۹۴، ۲۱۹۵، ۲۱۹۶، ۲۱۹۷، ۲۱۹۸، ۲۱۹۹، ۲۲۰۰، ۲۲۰۱، ۲۲۰۲، ۲۲۰۳، ۲۲۰۴، ۲۲۰۵، ۲۲۰۶، ۲۲۰۷، ۲۲۰۸، ۲۲۰۹، ۲۲۱۰، ۲۲۱۱، ۲۲۱۲، ۲۲۱۳، ۲۲۱۴، ۲۲۱۵، ۲۲۱۶، ۲۲۱۷، ۲۲۱۸، ۲۲۱۹، ۲۲۲۰، ۲۲۲۱، ۲۲۲۲، ۲۲۲۳، ۲۲۲۴، ۲۲۲۵، ۲۲۲۶، ۲۲۲۷، ۲۲۲۸، ۲۲۲۹، ۲۲۳۰، ۲۲۳۱، ۲۲۳۲، ۲۲۳۳، ۲۲۳۴، ۲۲۳۵، ۲۲۳۶، ۲۲۳۷، ۲۲۳۸، ۲۲۳۹، ۲۲۴۰، ۲۲۴۱، ۲۲۴۲، ۲۲۴۳، ۲۲۴۴، ۲۲۴۵، ۲۲۴۶، ۲۲۴۷، ۲۲۴۸، ۲۲۴۹، ۲۲۵۰، ۲۲۵۱، ۲۲۵۲، ۲۲۵۳، ۲۲۵۴، ۲۲۵۵، ۲۲۵۶، ۲۲۵۷، ۲۲۵۸، ۲۲۵۹، ۲۲۶۰، ۲۲۶۱، ۲۲۶۲، ۲۲۶۳، ۲۲۶۴، ۲۲۶۵، ۲۲۶۶، ۲۲۶۷، ۲۲۶۸، ۲۲۶۹، ۲۲۷۰، ۲۲۷۱، ۲۲۷۲، ۲۲۷۳، ۲۲۷۴، ۲۲۷۵، ۲۲۷۶، ۲۲۷۷، ۲۲۷۸، ۲۲۷۹، ۲۲۸۰، ۲۲۸۱، ۲۲۸۲، ۲۲۸۳، ۲۲۸۴، ۲۲۸۵، ۲۲۸۶، ۲۲۸۷، ۲۲۸۸، ۲۲۸۹، ۲۲۹۰، ۲۲۹۱، ۲۲۹۲، ۲۲۹۳، ۲۲۹۴، ۲۲۹۵، ۲۲۹۶، ۲۲۹۷، ۲۲۹۸، ۲۲۹۹، ۲۳۰۰، ۲۳۰۱، ۲۳۰۲، ۲۳۰۳، ۲۳۰۴، ۲۳۰۵، ۲۳۰۶، ۲۳۰۷، ۲۳۰۸، ۲۳۰۹، ۲۳۱۰، ۲۳۱۱، ۲۳۱۲، ۲۳۱۳، ۲۳۱۴، ۲۳۱۵، ۲۳۱۶، ۲۳۱۷، ۲۳۱۸، ۲۳۱۹، ۲۳۲۰، ۲۳۲۱، ۲۳۲۲، ۲۳۲۳، ۲۳۲۴، ۲۳۲۵، ۲۳۲۶، ۲۳۲۷، ۲۳۲۸، ۲۳۲۹، ۲۳۳۰، ۲۳۳۱، ۲۳۳۲، ۲۳۳۳، ۲۳۳۴، ۲۳۳۵، ۲۳۳۶، ۲۳۳۷، ۲۳۳۸، ۲۳۳۹، ۲۳۴۰، ۲۳۴۱، ۲۳۴۲، ۲۳۴۳، ۲۳۴۴، ۲۳۴۵، ۲۳۴۶، ۲۳۴۷، ۲۳۴۸، ۲۳۴۹، ۲۳۵۰، ۲۳۵۱، ۲۳۵۲، ۲۳۵۳، ۲۳۵۴، ۲۳۵۵، ۲۳۵۶، ۲۳۵۷، ۲۳۵۸، ۲۳۵۹، ۲۳۶۰، ۲۳۶۱، ۲۳۶۲، ۲۳۶۳، ۲۳۶۴، ۲۳۶۵، ۲۳۶۶، ۲۳۶۷، ۲۳۶۸، ۲۳۶۹، ۲۳۷۰، ۲۳۷۱، ۲۳۷۲، ۲۳۷۳، ۲۳۷۴، ۲۳۷۵، ۲۳۷۶، ۲۳۷۷، ۲۳۷۸، ۲۳۷۹، ۲۳۸۰، ۲۳۸۱، ۲۳۸۲، ۲۳۸۳، ۲۳۸۴، ۲۳۸۵، ۲۳۸۶، ۲۳۸۷، ۲۳۸۸، ۲۳۸۹، ۲۳۹۰، ۲۳۹۱، ۲۳۹۲، ۲۳۹۳، ۲۳۹۴، ۲۳۹۵، ۲۳۹۶، ۲۳۹۷، ۲۳۹۸، ۲۳۹۹، ۲۴۰۰، ۲۴۰۱، ۲۴۰۲، ۲۴۰۳، ۲۴۰۴، ۲۴۰۵، ۲۴۰۶، ۲۴۰۷، ۲۴۰۸، ۲۴۰۹، ۲۴۱۰، ۲۴۱۱، ۲۴۱۲، ۲۴۱۳، ۲۴۱۴، ۲۴۱۵، ۲۴۱۶، ۲۴۱۷، ۲۴۱۸، ۲۴۱۹، ۲۴۲۰، ۲۴۲۱، ۲۴۲۲، ۲۴۲۳، ۲۴۲۴، ۲۴۲۵، ۲۴۲۶، ۲۴۲۷، ۲۴۲۸، ۲۴۲۹، ۲۴۳۰، ۲۴۳۱، ۲۴۳۲، ۲۴۳۳، ۲۴۳۴، ۲۴۳۵، ۲۴۳۶، ۲۴۳۷، ۲۴۳۸، ۲۴۳۹، ۲۴۴۰، ۲۴۴۱، ۲

بین الملل

وزیر خارجه عمان: جنگ اخیر افسانه «تهدید ایران» را دفن کرد

بدر البوسعیدی، وزیر امور خارجه عمان گفت: بزرگ‌ترین تهدیدها علیه امنیت خلیج فارس از درون منطقه سرچشمه نمی‌گیرند، بلکه نتیجه تصمیم‌ها و اقداماتی هستند که خارج از منطقه و در رأس آنها در تل‌آویو اتخاذ می‌شوند.

وی افزود: منظور از این ارزیابی، قطع روابط با آمریکا نیست، زیرا این روابط بر پایه‌های تاریخی عمیق استوار بوده و ظرفیت همکاری‌های ارزشمند در آینده را نیز دارد، بلکه شاید لازم باشد این روابط به گونه‌ای بازتنظیم شود که با واقعیت راهبردی آشکارشده در جنگ اخیر هماهنگی بیشتری داشته باشد. وزیر خارجه عمان تأکید کرد: با این حال، اگر این جنگ سرانجام به دفن شدن افسانه «سیاست مهار» [ایران] در خلیج فارس بینجامد، آنگاه می‌توان به آینده امیدوار بود؛ امید به شکل‌گیری نظامی عادلانه‌تر، واقع‌بینانه‌تر و کارآمدتر که بتواند نزدیک به نیم قرن خطاهای راهبردی را اصلاح کند.

وی خاطرنشان کرد که دهه‌های گذشته شاهد هزینه‌های نظامی هنگفت، گسترش پایگاه‌های ایالات متحده در منطقه و تثبیت یک سیستم امنیتی متکی به حفاظت خارجی بوده است که هیچ‌یک از آنها در ایجاد امنیت پایدار یا جلوگیری از وقوع جنگ‌ها و بحران‌ها موفق نبوده است. وی گفت جنگ اخیر، سیاست مهار را به عنوان یک توهم آشکار کرد. بزرگ‌ترین تهدیدات برای امنیت خلیج فارس اغلب از تصمیماتی که در خارج از منطقه گرفته می‌شود، ناشی می‌شود.

یادداشت

بیدارباش برای شیفتگان حقوق‌گرایی یک‌طرفه

محسن پورادافر
روزنامه‌نگار

سال‌هاست هرگاه سخن از استفاده ایران از ظرفیت‌های راهبردی خود، از جمله تنگه هرمز، برای دفاع از منافع ملی به میان آمده، عده‌ای در داخل با ادبیاتی آشنا پاسخ داده‌اند: «از نظر حقوقی نمی‌شود»، «حقوق بین‌الملل اجازه نمی‌دهد» یا «دریافت عوارض از عبور و مرور ممکن نیست». گویی در جهانی زندگی می‌کنند که قواعد حقوق بین‌الملل تاکنون محترم شمرده می‌شده و قدرت‌های غربی خود را مقید به همان قواعد می‌دانند.

اما سؤال ساده اینجاست؛ کدام حقوق بین‌الملل؟ همان حقوقی که آمریکا با تجاوز مستقیم به خاک ایران زیر پا گذاشت؟ همان حقوقی که با حمله به زیرساخت‌های کشور، نقض آشکار اصل منع توسل به زور را رقم زد؟ همان حقوقی که با حمایت از محاصره دریایی و تهدید آزادی کشتیرانی، بارها لگدمال شده است؟ اگر قرار باشد معیار، رفتار واقعی قدرت‌ها باشد نه متون تزیینی، آمریکا تقریباً بندی از حقوق بین‌الملل باقی نگذاشته که نقض نکرده باشد.

در چنین شرایطی، اظهارات اخیر دونالد ترامپ بیش از آنکه یک طرح اجرایی باشد، سندی گویا از فروپاشی همان استدلال‌هایی است که برخی در داخل سال‌ها تکرار می‌کردند. رئیس‌جمهور آمریکا با صراحت مدعی شده است که قصد دارد از کشتی‌های عبوری از تنگه هرمز معادل ۲۰ درصد ارزش محموله، عوارض دریافت کند؛ آن هم با این توجیه که ارتش آمریکا هزینه حفاظت از این مسیر را می‌پردازد. برآوردها نشان می‌دهد اگر چنین عوارضی اعمال شود، هزینه انتقال نفت از تنگه هرمز تقریباً دو برابر شده و ده‌ها میلیون دلار به هزینه هرنفتکش بزرگ اضافه می‌شود. هزینه‌ای که در نهایت از جیب مصرف‌کنندگان آمریکایی و اروپایی پرداخت خواهد شد.

در دنیای امروز، قدرت‌های بزرگ ابتدا منافع خود را تعریف می‌کنند و سپس برای آن توجیه حقوقی می‌تراشند، نه اینکه ابتدا از حقوقدانان اجازه بگیرند. دقیقاً همان روشی که واشنگتن در تحریم‌های یکجانبه، توقیف اموال کشورها، اشغال نظامی، حملات فرامرزی و ده‌ها اقدام غیرقانونی دیگر در پیش گرفته است.

البته واقعیت این است که ادعای ترامپ درباره اخذ عوارض از تنگه هرمز، بیش از آنکه قابلیت اجرایی داشته باشد، یک نمایش سیاسی است. اما اهمیت این ماجرا در جای دیگری است. این اظهارات بار دیگر نشان داد کسانی که در داخل، هر پیشنهادی برای بهره‌گیری از ظرفیت‌های ژئوپلیتیکی ایران را با استناد به حقوق بین‌الملل رد می‌کردند، هنوز جهان را از دریچه کتاب‌های درسی می‌بینند، نه از پنجره واقعیت‌های میدان. اکنون شاید وقت آن رسیده باشد که این عده از خواب غفلت بیدار شوند. حقوق بین‌الملل، زمانی معنا دارد که همه بازیگران خود را به آن ملتزم بدانند. وقتی بزرگ‌ترین ناقض این قواعد، خود را محق می‌داند برای عبور از تنگه‌ای که هزاران کیلومتر از خاکش فاصله دارد عوارض تعیین کند، دیگر نمی‌توان با همان عینک قدیمی، ظرفیت‌های راهبردی ایران را محدود کرد.

تبعات نااندیشیده اقتصادی آمریکا
از ادامه وضعیت جنگی با ایران

گره شرودینگر هرمز

آثار و تبعات جنگ نابه‌خردانه‌ای که ترامپ بر ملت ایران تحمیل کرد، تنها سیاسی‌یا منحصربه‌روابط آمریکا با متحدان خود نیست، بلکه به‌صورتی قابل پیش‌بینی، به‌دلیل بسته‌ماندن تنگه هرمز، آثار چشم‌گیر اقتصادی نیز بر جهان تحمیل کرده است؛ آثاری که ترامپ سرمست از این که آنان به دیگر کشورها وارد می‌آید، نادیده‌شان می‌گیرد، ولی بسیار عمیق‌اند. مجله آتلانتیک به این مسئله می‌پردازد.

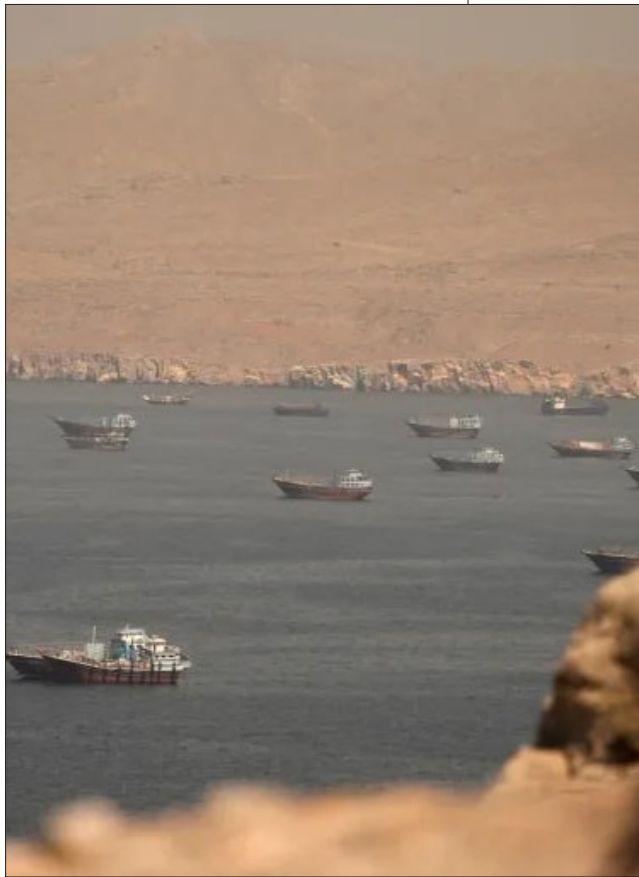
«اقتصادهای فقیرتری که در زنجیره‌های تأمین فناوری نقشی ندارند و به انرژی وارداتی وابسته‌اند، زبان‌های جنگ قابل چشم‌پوشی نخواهد بود. این اقتصادها در صورت تشدید کمبود نفت و گاز، با تمام‌شدن ذخایر و ناتوانی در رقابت قیمتی برای دسترسی به عرضه باقی‌مانده، احتمالاً دچار کمبود خواهند شد. حتی امنیت غذایی نیز ممکن است به خطر بیفتد. تنگه هرمز مسیر مهمی برای انتقال مواد مورد نیاز تولید کودهای کشاورزی است؛ موادی که هزینه آن‌ها هم‌اکنون نیز به‌شدت افزایش یافته است. صندوق بین‌المللی پول هشدار می‌دهد که اگر این قیمت‌ها باز هم بالاتر برود، جنوب آسیا و آفریقای جنوب صحرا ممکن است با کمبود جدی مواد غذایی روبه‌رو شوند».

به باور آتلانتیک، اوضاع کمی از این هم پیچیده‌تر است «پیچیدگی اوضاع از این هم بیشتر است، زیرا جنگ معمولاً تورم را افزایش می‌دهد، همان‌گونه که اکنون نیز در حال رخ دادن است و بر حجم بدهی‌ها می‌افزاید. این وضعیت بانک‌های مرکزی اقتصادهای بزرگ را وادار می‌کند برای جلوگیری از داغ‌شدن بیش از حد اقتصاد، نرخ‌های بهره را بالا ببرند؛ اقدامی که در نهایت رشد کلی آن کشورها را کند می‌کند. فدرال رزرو امسال به جای کاهش نرخ بهره، آن را ثابت نگه داشته است و اگر خطر تورم به اندازه کافی جدی به نظر برسد، ممکن است در ادامه سال نرخ‌ها را افزایش دهد. تشدید دوباره تنش‌های ژئوپلیتیکی به رشد آسیب خواهد زد و فشارهای تورمی را تشدید خواهد کرد»؛ از جمله از طریق شکل‌گیری تنش‌های تجاری تازه و افزایش خطر «ناآرامی‌های اجتماعی و بی‌ثباتی سیاسی داخلی».

حالت‌های متفاوت جهان به‌طور هم‌زمان در وضعیت برهم‌نهی وجود دارند؛ گره مشهور شرودینگر در یک زمان هم زنده است و هم مرده. ژئوپلیتیک معاصر نیز از نوعی غرابیت مشابه برخوردار است. آتش‌بس‌ها در کنار بمباران‌های مقطعی ادامه دارند. دولت ترامپ بارها تأکید کرده که آمریکا قاطعانه در جنگ پیروز شده است؛ با این حال، هم‌زمان در حال مذاکره بر سر توافقی دیپلماتیک بوده که ایران ظاهراً هم خواهان آن است و هم نیست.

آمریکا شاید با افزایش صادرات انرژی خام توانسته باشد با تسری دادن بحران به دیگر کشورها، فعلاً اوضاع را مدیریت کند، ولی اوضاع در دیگر کشورها چندان مناسب نیست «نکته قابل توجه این است که ایالات متحده، به عنوان صادرکننده خالص انرژی، هزینه‌های ناشی از جنگ را به دیگر نقاط جهان تحمیل کرده، بی‌آنکه مسیر رشد خود را دچار آسیب کند. با این حال، چند ماه دیگر از این وضعیت نه جنگ نه صلح می‌تواند پیامدهای وخیم‌تری داشته باشد. ذخایر گاز طبیعی که اروپا معمولاً برای زمستان انباشته می‌کند، اکنون بسیار پایین است. این ذخایر در آغاز جنگ فشار قیمتی را تعدیل کردند؛ اما اکنون، با نزدیک‌شدن ماه‌های سرد و ضرورت پرکردن دوباره آن‌ها، ممکن است خود به عاملی برای تشدید فشار قیمت‌ها تبدیل شوند».

ادامه همین وضعیت نه جنگ و نه صلح علاوه بر اروپا، باقی نقاط جهان را هم به سختی درگیر بحران خواهد کرد

محسن پورادافر
روزنامه‌نگار

به گزارش آتلانتیک، بسته‌شدن یا باز ماندن تنگه هرمز و پایان یافتن و ادامه جنگ ایران و آمریکا، شبیه به گره شرودینگر شده است، هم‌زمان جنگ است و نیست «مدتی پیش صندوق بین‌المللی پول با خرسندی اعلام کرد که جهان، برخلاف انتظار، از جنگ ایران که به تازگی پایان یافته تلقی می‌شد، نسبتاً خوب عبور کرده است. همان روز، رئیس‌جمهور ترامپ آتش‌بس را «تمام‌شده» خواند و وعده داد: «امشب دوباره ضربه سختی به آن‌ها می‌زنیم.» ایالات متحده بمباران ایران را از سر گرفت. ماه‌هاست که کسب‌وکارها و مصرف‌کنندگان در سراسر جهان می‌کوشند با وضعیتی عجیب کنار بیایند که در آن، جنگ ترامپ هم‌زمان هم در جریان است و هم نیست. در مکانیک کوانتومی، می‌توان گفت

میراث تنش برای اقتصاد

این وضعیت نه جنگ نه صلح می‌تواند پیامدهای وخیم‌تری داشته باشد. ذخایر گاز طبیعی که اروپا معمولاً برای زمستان انباشته می‌کند، اکنون بسیار پایین است. با سرد و ضرورت پرکردن دوباره آن‌ها، ممکن است خود به عاملی برای تشدید فشار قیمت‌ها تبدیل شوند.

یادداشت

نگاهی بر مواضع پرحاشیه
یک آقازادهامیر شهشهرانی
روزنامه‌نگار

سید حمزه صفوی، فرزند سرلشکر یحیی رحیم صفوی، طی یک سال اخیر با مجموعه‌ای از مواضع جنجالی تلاش کرده است نقش پررنگی در فضای رسانه‌ای و سیاسی کشور ایفا کند. اما آنچه این اظهارات را قابل تأمل می‌کند، نه صرفاً محتوای آنها، بلکه جایگاه گوینده است. تحلیل‌های وی این سوال را ایجاد کرده است که چگونه او در تحلیل مهم‌ترین مسائل غرب آسیا، چنین برداشت‌های ساده‌انگارانه و کم‌عمقی ارائه می‌دهد.

یکی از جنجالی‌ترین مواضع صفوی به موضوع وی در خصوص تنگه هرمز در شهریور ۱۴۰۴ بازمی‌گردد؛ جایی که طرح احتمال بستن این گذرگاه را اقدامی «جاهلانه»، فاقد کارشناسی و غیرقابل تحقق توصیف کرد و با استناد به وابستگی چین و ژاپن به انرژی عبوری از هرمز، این موضوع را فاقد منطق دانست. این در حالی است که سرلشکر رحیم صفوی اخیراً اعلام کرد در سال ۱۳۹۰ به دستور رهبر شهید انقلاب، به همراه فرماندهان ارشد وقت سپاه از جمله سرداران فدوی، حاجی زاده و سلامی، طرح عملیاتی بستن تنگه هرمز را تهیه و به ایشان ارائه کرده و این طرح نیز به ستاد کل نیروهای مسلح ابلاغ شده است. بنابراین، آقازاده‌ای که این روزها ژست اپوزیسیون به خود گرفته، ناخواسته همان طرحی را «جاهلانه» توصیف کرده که پدرش از طراحان اصلی آن بوده و نشان داده حتی از تصمیمات کلان این حوزه نیز آگاهی دقیقی نداشته است.

نمونه دیگر، ادعای وی درباره برنامه هسته‌ای ایران است. صفوی مدعی شد «ایران همواره قصد ساخت سلاح هسته‌ای را داشته اما نتوانسته است». این ادعا، علاوه بر تعارض با مواضع رهبری شهید مبنی بر اینکه مسئله، «نخواستن» بوده نه «نتوانستن»، به نوعی نادیده گرفتن و تحقیر توان علمی دانشمندان ایرانی نیز محسوب می‌شود و از سوی دیگر دست دشمنان کشور را برای پرونده سازی بیهوده علیه ایران پرمی‌کند. در حالی که بارها از سوی مسئولان و کارشناسان، از جمله شهید دانشمند فریدون عباسی، بر توان کامل فنی ایران برای ساخت سلاح هسته ای در صورت وجود اراده سیاسی تأکید شده است، طرح چنین ادعایی از سوی رئیس گروه مطالعات منطقه‌ای دانشگاه تهران بیش از هر چیز ضعف تحلیلی گوینده را آشکار می‌کند. از دیگر اظهارات بحث برانگیز وی، ادعای مربوط به حفاظت از رهبر شهید انقلاب بود. وی علت این حادثه را به ناکارآمدی سیستم حفاظتی «گران» رهبری شهید نسبت داد، حال آنکه مسئله اصلی، نه کمبود تجهیزات، بلکه محاسبه آمریکا درباره قابل تحمل بودن هزینه‌های این اقدام بود؛ محاسبه‌ای که با برخی مواضع نادرست در داخل، از جمله اظهارات عراقچی که رهبر را قابل جایگزینی و کم‌هزینه جلوه می‌داد، تقویت شد.

به نظر می‌رسد وقت آن است که برای پدیده آقازادگی، به‌ویژه زمانی که با ژست اپوزیسیونی و بهره‌مندی از امکانات عمومی همراه می‌شود، چاره‌ای جدی اندیشید

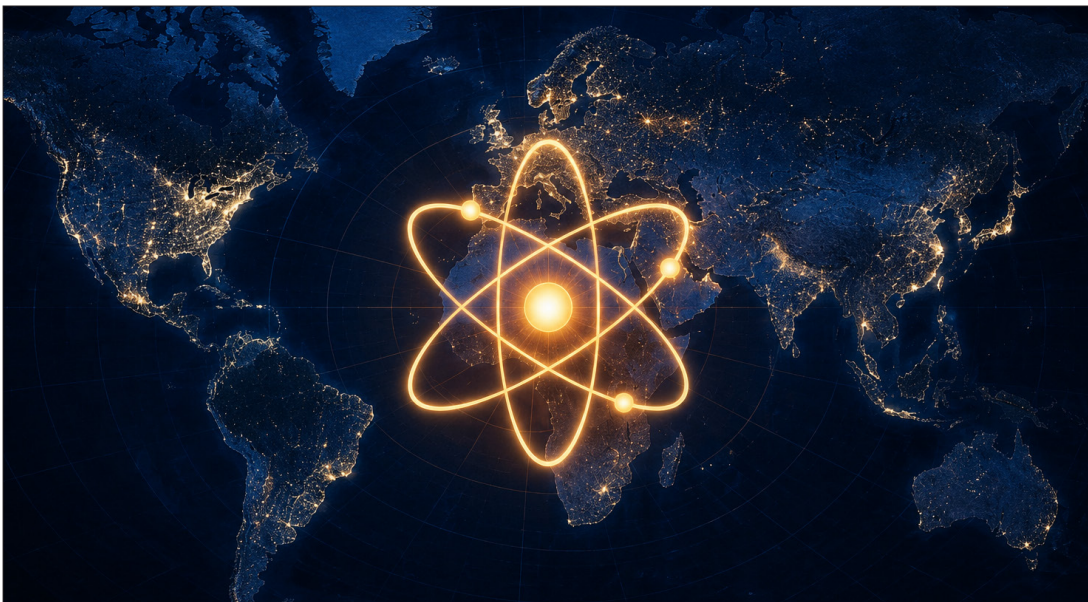
چرا
خویش‌اندازی
هسته‌ای

در جهانی که پس از جنگ روسیه و اوکراین و به‌ویژه پس از تجاوز ۴۰ روزه آمریکا و رژیم صهیونیستی به ایران در اسفند ۱۴۰۴، به سمت بی‌ثباتی و گذار قدرت حرکت کرده، اعتراف صریح ولودیمیر زلنسکی بار دیگر ثابت کرد که «(باشگاه هسته‌ای) تنها تضمین واقعی امنیت در برابر ابرقدرت‌های متجاوز است. کشورهایی که زرادخانه هسته‌ای ندارند، به راحتی هدف قرار می‌گیرند و هیچ تضمینی برای بقای‌شان وجود ندارد. این واقعیت، درس تلخی برای ایران و اوکراین است که با خویش‌اندازی و پذیرش تعهدات بین‌المللی، نه تنها پاداشی نگرفتند بلکه هزینه‌های سنگینی پرداخت کردند. تحلیل‌گران واقع‌گرا مانند مرشایمر و والتز تأکید دارند که اشاعه انتخابی هسته‌ای در چنین جهانی، نه تهدید، بلکه عامل ثبات و بازدارندگی است.

مروری بر افزایش ادبیات کارآمدی بازدارندگی اتمی در جهان؛ درس تلخ اوکراین و ایران در جهان پراشوب پس از ۱۴۰۴

معادله جدید قدرت با بازدارندگی اتمی

مستقیم آمریکا-اسرائیل علیه ایران، شاهد تشدید تنش‌ها و آسیب‌پذیری شدید کشورهای غیرهسته‌ای است. این روند، منطق خویش‌اندازی در برابر رژیم منع اشاعه را زیر سؤال برده و بر اهمیت بازدارندگی هسته‌ای به عنوان تنها ضامن بقا تأکید می‌کند.

محسن فرهمند

روزنامه‌نگار

می‌برند. مرشایمر در گفت‌وگو با سرگئی کاراگانوف هشدار داد که «نادیده گرفتن خطوط قرمز روسیه و فشار بر ایران، غرب را به بحران‌های بزرگ‌تری خواهد کشاند و تأکید کرد که یک ایران هسته‌ای می‌تواند خاورمیانه را به سمت صلح نسبی سوق دهد.»

مقالات نشریه فارن افرز، نیز همین روند را تأیید می‌کنند. لیند پارس در ژوئیه ۲۰۲۶ در این نشریه نوشته‌اند که ایالات متحده باید با واقعیت «شکسته شدن بازدارندگی گسترده آمریکا» کنار بیاید و متحدانش به سمت راه حل‌های مستقل، از جمله کسب سلاح هسته‌ای، حرکت کنند. این دیدگاه‌ها، وابستگی به «چتر هسته‌ای» واشنگتن را فریب بزرگی توصیف می‌کنند که دیگر قابل اعتماد نیست. تجربه اوکراین دقیقاً همین درس را تکرار می‌کند. واگذاری تسلیحات هسته‌ای شوروی بر اساس تفاهم‌نامه بوداپست، نه تنها امنیتی برای کی‌یف ایجاد نکرد، بلکه روسیه را در موقعیت برتر قرار داد تا عملیات متعارف گسترده‌ای را بدون ترس از تشدید هسته‌ای انجام دهد. همین منطق در مورد ایران نیز صادق است. دو جنگ تجاوزکارانه آمریکا و اسرائیل علیه ایران نشان داد که خویش‌اندازی در برابر فشارهای غرب و پذیرش محدودیت‌های هسته‌ای، نه مستوجب پاداش نظام بین‌الملل که منجر به زمینه سازی حمله بوده است.

سرگئی لاوروف، وزیر خارجه روسیه، در حاشیه مجمع اقتصادی سن پترزبورگ (۵ ژوئن ۲۰۲۶) با اشاره به سرنوشت قذافی پس از امتناع و پرهیز لیبی از برنامه هسته‌ای، تأکید کرد: «به محض اینکه لیبی برنامه هسته‌ای‌اش را راه کرد، قذافی سرنوشت... اما کره شمالی نتیجه‌گیری کرد که بدون سلاح هسته‌ای از روی زمین محو خواهد شد و حالا کسی به آن‌ها دست نمی‌زند.» این روایت، که پوتین و مشاورانش نیز بارها تکرار کرده‌اند، درس تاریخی روشنی برای ایران است: غرب به تعهداتش عمل نمی‌کند و تنها سلاح هسته‌ای واقعی بازدارنده است.

کنت والتز، مبدع نظریه نئورئالیسم، نیز در مقاله مشهور «چرا ایران باید بمب

جهان در دوران پس از فوریه ۲۰۲۲، یعنی آغاز عملیات نظامی روسیه در اوکراین، و به‌ویژه پس از اسفند ۱۴۰۴ و آغاز جنگ ۴۰ روزه تجاوزکارانه آمریکا و رژیم صهیونیستی علیه ایران، وارد عصر جدیدی از تنش، بی‌ثباتی ساختاری و گذار قدرت جهانی شده است. این دوران، که بسیاری از اندیشمندان روابط بین‌الملل آن را «عصر چندقطبی پراشوب» یا «گذار هژمونی» نامیده‌اند، نشان می‌دهد که نظم لیبرال غربی پس از پایان جنگ سرد در حال فروپاشی است و کشورهای فاقد ابزار بازدارندگی قدرتمند، بیش از هر زمان دیگری در معرض تهاجم هژمون در حال افول یعنی آمریکا و دیگر ابرقدرت‌ها قرار دارند.

در این میان، اظهارات اخیر ولودیمیر زلنسکی اهمیت ویژه‌ای یافته است. رئیس‌جمهور اوکراین که کشورش ۳۱ سال و هفت ماه پیش با وعده‌های غرب و تفاهم‌نامه بوداپست، زرادخانه هسته‌ای به ارث رسیده از شوروی را واگذار کرد، اکنون در مصاحبه با روزنامه فایننشال تایمز (۶ ژوئیه) صراحتاً اعتراف کرده: «بدون سلاح هسته‌ای، دیگر عضو باشگاهی نیستید که دیگران از حمله به آن هراس داشته باشند.» او تأکید کرد که پس از حملات روسیه، آشکار شد اوکراین از توانمندی‌های بازدارندگی راهبردی کافی برخوردار نیست و همچنان آسیب‌پذیر مانده است.

منطق بازدارندگی در زمان گذار قدرت

در چهار ماه اخیر، با تشدید تحولات در جبهه اوکراین و به‌ویژه پس از تجاوز مستقیم آمریکا و اسرائیل به ایران، تحلیل‌گران واقع‌گرای روابط بین‌الملل بر اهمیت سلاح هسته‌ای به عنوان «بازدارنده نهایی» تأکید فزاینده‌ای داشته‌اند. جان مرشایمر، نظریه‌پرداز برجسته آمریکایی، بارها در سال ۲۰۲۶ تکرار کرده که هر کشوری به خصوص مانند ایران منفعتی حیاتی در کسب سلاح هسته‌ای دارد، زیرا این سلاح‌ها هزینه حمله را به شدت بالا

کسی جلودار حراج تهران نیست!

علی نقدی

روزنامه‌نگار

حراج تهران که اتهامات زیادی از پولشویی تا اشرافی کردن هنر درباره آن مطرح است، بار دیگر با ارقامی که با واقعیت اقتصادی توده مردم فرسنگ‌ها فاصله دارد، از راه رسیده است. وقتی تابلوی «محبت» احصایی یا «افق رفیع» سهراب، برچسب قیمت ۳۰ میلیارد تومانی می‌خورند، اولین پرسش نه درباره تکنیک اثر، بلکه درباره «ماهیت پول» پشت آن است. برخی منتقدان همواره براین نکته پای فشرده‌اند که آنچه در این حراجی‌ها رخ می‌دهد، لزوماً «هنر» نیست، «کالایی‌شدن» مفرط چیز است که به دروغ نام هنر بر آن گذاشته‌اند.

از نگاه این طیف نقد، هنر باید «فرم» داشته باشد و با مخاطب نسبت برقرار کند؛ اما در حراج تهران، اثر هنری به یک «ارز دیجیتال فیزیکی» تبدیل شده است. در اینجا فرم و زیبایی‌شناسی در برابر «برندینگ» و «ارزش افزوده صوری» شکست می‌خورد. وقتی بیش از ۶۰ درصد آثار بالای یک میلیارد تومان قیمت‌گذاری می‌شوند، مشخص است که خریداران نه به دنبال کشف شهود هنری که به دنبال یک پناهگاه امن مالی برای جابه‌جایی سرمایه‌های مشکوک یا فرار از مالیات هستند.

بسیاری بارها به نبود شفافیت در هویت خریداران و سازوکار «قیمت‌سازی محفلی» در حراج تهران اعتراض کرده‌اند. این شائبه وجود دارد که حراجی به جای آنکه ویتترین هنر ملی باشد، تبدیل به حلقه‌ای بسته شده است که در آن، چند مجموعه‌دار خاص با جابه‌جا کردن آثار بین خود، قیمتِ برنده‌های محبوبشان را به صورت مصنوعی بالا می‌برند تا دارایی‌های انبارشده‌شان ارزش پیدا کند.

آیا مجسمه ۱۴ میلیاردی پرویز تناولی یا تابلوی ۲۴ میلیاردی آغداشلو، واقعاً به این میزان پرغناي فرهنگی جامعه می‌افزایند؟ یا صرفاً قطعاتی در پازل «سوداگری هنری» هستند؟ حراج تهران امروز به جای آنکه قلب تپنده خلاقیت باشد، ویتترینی برای بازتولید فاصله طبقاتی و نمایشی اشرافیتهی است که هنر را تنها به عنوان ابزاری برای تفاخر و شستشو می‌خواهد. در واقع، آنچه در این آخر هفته کش می‌خورد، نه آثار هنری، بلکه وجدان فرهنگی جامعه‌ای است که هنر در آن به گروگان «بازاری بی‌هویت» درآمده است.

به ازای هر ۹۵ هزار نفر یک سالن سینما در کشور وجود دارد

وضعیت نگران‌کننده تعداد سینماهای کشور

با وجود رونق نسبی نهضت سالن‌سازی در سال‌های اخیر و افتتاح تدریجی مجتمع‌های سینمایی جدید در شهرهای مختلف، آمار رسمی نشان می‌دهد کشور همچنان از استانداردهای جهانی این صنعت فاصله‌ای چشمگیر دارد. براساس تازه‌ترین آمار، تعداد سالن‌های سینمایی کشور هنوز به مرز هزار سالن نرسیده و با احتساب جمعیت

سعید مصباح

روزنامه‌نگار

براساس داده‌های منتشرشده، مجموع سینماهای فعال کشور به ۳۲۵ باب رسیده که در مجموع ۹۴۸ سالن نمایش فیلم را در خود جای داده‌اند. این سالن‌ها روی هم رفته ۱۶۵ هزار و ۲۰۶ صندلی برای مخاطبان سینما فراهم کرده‌اند. اگرچه این رقم نسبت به دهه‌های گذشته رشد قابل توجهی داشته، اما همچنان از مرز نمادین هزار سالن عبور نکرده است؛ عددی که در گفت‌وگوهای مسئولان سینمایی کشور بارها به عنوان یک هدف میان‌مدت مطرح شده بود.

سرانه سالن سینما؛ فاصله‌ای هشت‌برابری با استاندارد جهانی

مقایسه تعداد سالن‌های موجود با جمعیت کشور، تصویری روشن‌تر از عمق کمبود امکانات سینمایی ارائه می‌دهد. با احتساب جمعیت حدود ۹۰ میلیون نفری ایران، به ازای هر ۹۵ هزار نفر تنها یک سالن سینما وجود دارد. این در حالی است که استاندارد جهانی این صنعت، وجود یک سالن سینما به ازای هر ۱۰ هزار نفر جمعیت را توصیه می‌کند؛ رقمی که فاصله ایران با آن را به روشنی نشان می‌دهد.

برهمن اساس، اگر بخواهیم کشور را با معیارهای جهانی سینما همسنگ کنیم، تعداد سالن‌های سینمایی ایران باید به حدود ۹ هزار سالن برسد. مقایسه این رقم با آمار فعلی ۹۴۸ سالن نشان می‌دهد کشور با کمبودی معادل ۸۹ درصد در حوزه سالن‌های سینمایی نسبت به استاندارد جهانی مواجه است؛ کمبودی که می‌تواند یکی از دلایل اصلی محدود ماندن فروش فیلم‌های سینمایی و دسترسی نابرابر مخاطبان به سالن‌های نمایش در سراسر کشور باشد.

نابرابری استانی در دسترسی به سینما

بررسی توزیع جغرافیایی سالن‌های سینما در کشور نشان می‌دهد برخورداری از امکانات نمایش فیلم

این اثر در جشنواره فجر ۳۸ (سال ۱۳۹۸) توجه منتقدان را جلب کرده بود، کارنامه خود را با فیلم‌های سیاسی و تاریخی دیگری چون «ضد» (درباره ترورهای سال ۱۳۶۰) و «احمد» (روایتی از مدیریت شهید احمد کاظمی در زلزله بم) تثبیت کرده است.

«لباس شخصی» که نخستین ساخته بلند او به شمار می‌رود، یک درام سیاسی و معمایی است که به نفوذ، فعالیت‌های پیچیده و در نهایت فروپاشی شبکه مخفی حزب توده در ایران دهه ۱۳۶۰ می‌پردازد. این فیلم به دلیل حساسیت موضوعی و بازخوانی پرونده‌های امنیتی آن دوران، سال‌ها در محاق توقیف ماند؛ اما اکنون با رفع موانع، آماده نمایش عمومی است تا زاویه‌ای کمتر دیده‌شده از تاریخ معاصر را روی پرده نقره‌ای به تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.

تصویر بکشد.